

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 1981

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
150

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1161

1161. Περί κυρώσεως της από 14 Δεκεμβρίου 1979 Συμβάσεως μεταξύ της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστριακής Δημοκρατίας (περί Κοινωνικής 'Ασφαλείας, του Τελικού Πρωτοκόλλου επί της Συμβάσεως μεταξύ της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστριακής Δημοκρατίας (περί Κοινωνικής 'Ασφαλείας και του από 17 'Ιανουαρίου 1980 Συμφώνου προς εφαρμογήν της μεταξύ της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστριακής Δημοκρατίας Συμβάσεως Κοινωνικής 'Ασφαλείας), μετά το συνημμένου εις αυτό παραρτήματος. 1

Περί κυρώσεως της από 14 Δεκεμβρίου 1979 Συμβάσεως μεταξύ της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστριακής Δημοκρατίας (περί Κοινωνικής 'Ασφαλείας, του Τελικού Πρωτοκόλλου επί της Συμβάσεως μεταξύ της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστριακής Δημοκρατίας (περί Κοινωνικής 'Ασφαλείας και του από 17 'Ιανουαρίου 1980 Συμφώνου προς εφαρμογήν της μεταξύ της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστριακής Δημοκρατίας Συμβάσεως Κοινωνικής 'Ασφαλείας), μετά το συνημμένου εις αυτό παραρτήματος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν:

"Αρθρον πρώτον.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπογραφεῖσα εἰς Βιέννην τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1979 Σύμβασις μεταξύ τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας περὶ Κοινωνικῆς 'Ασφαλείας, τὸ Τελικὸν Πρωτόκολλον ἐπὶ τῆς Συμβάσεως μεταξύ τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας περὶ Κοινωνικῆς 'Ασφαλείας καὶ τὸ ὑπογραφέν εἰς Βιέννην τὴν 17ην 'Ιανουαρίου 1980 Σύμφωνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεταξύ τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας Συμβάσεως Κοινωνικῆς 'Ασφαλείας μετὰ τοῦ συνημμένου, εἰς αὐτὸ παραρτήματος, τῶν ὁποίων τὰ κείμενα εἰς τὸ πρωτότυπον εἰς τὴν 'Ελληνικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν, ἔχουν ὡς ἀκολουθῶς:

578. Περί τοῦ χειρισμοῦ τῶν ἀναφερομένων στίς σχέσεις τῆς 'Ελλάδος καὶ τῆς UNESCO θεμάτων. 2
579. Περί κατανομῆς δύο (2) ὀργανικῶν θέσεων στή Μόνιμη 'Αντιπροσωπεῖα στίς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες. . 3
580. Περί ἀποδογῆς καταθέσεων εἰς Κοινὸν Λογαριασμὸν παρὰ τῆς Τραπεζῆς «SOCIETE GENERALE»... 4
581. Περί τροποποιήσεως τῆς παρ. 3α τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ Β.Δ. 571/63 περὶ συστάσεως Ταμείου 'Επικουρικῆς 'Ασφαλίσεως Προσωπικοῦ 'Αεροπορικῶν 'Επιχειρήσεων». 5
582. Περί χρησιμοποιήσεως ὑπὸ τῶν 'Ελληνικῶν πλοίων εἰδικευμένων πλοηγῶν ὀνοικτῆς θαλάσσης διὰ πλοήγησίν των εἰς τὴν Βῆρειον Θάλασσαν καὶ τὴν Μάγνην». 6
583. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ, διὰ τοῦ Π.Δ. 192/1980 ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ περὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διὰ ναυτιλιακῶν ὀργάνων, βιβλίων καὶ χαρτῶν. 7

**ΣΥΜΒΑΣΙΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΥΣΤΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΕΡΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ**

Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία καὶ ἡ Αὐστριακὴ Δημοκρατία ἀγόμεναι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως ρυθμίσωσι τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν εἰς τὸν τομέα τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας συμφωνοῦσιν ὅπως συνάψωσι τὴν ἀκόλουθον Σύμβασιν.

ΜΕΡΟΣ Ι.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

(1) Ἐν τῇ προκειμένῃ Συμβάσει σημαίνουσιν οἱ ὅροι :

1. «Ἑλλάς»

τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν

«Αὐστρία»

τὴν Αὐστριακὴν Δημοκρατίαν

2. «Περιοχὴ»

ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα

τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αὐστρίαν

τὴν Ὁμοσπονδιακὴν τῆς περιοχῆς

3. «Ἰπῆκος»

ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα

τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς

ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αὐστρίαν

τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς

4. «Νομικαὶ διατάξεις»

τοὺς νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰ καταστατικά, τὰ ὅποια ἀφοροῦν εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 2 παράγραφον (1) ἀναφερομένους κλάδους τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

5. «Ἀρμόδιαι ἀρχαί»

ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα

τὸν Ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας καὶ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα, τὸν Ὑπουργὸν Ἑργασίας.

ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αὐστρίαν

τὸν Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργὸν τῆς Κοινωνικῆς Διοικήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκογενειακὰ βοηθήματα, τὸν Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

6. «Φορεὺς»

τὸ ἔδρυμα ἢ τὴν ἀρχὴν εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων νομικῶν διατάξεων ἢ μέρους αὐτῶν.

7. «Ἀρμόδιος φορεὺς»

τὸν κατὰ τὰς ἐφαρμοσθησομένας νομικὰς διατάξεις ἀρμόδιον φορέα.

8. «Μέλος οἰκογενείας»

τὸ μέλος τῆς οἰκογενείας κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, εἰς τὸ ὅποιον ἔχει τὴν ἔδραν τοῦ ὁ φορεὺς, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου χορηγοῦνται αἱ παροχαί.

9. «Χρηματικὴ παροχὴ», «ἀσφαλιστικὴ πρόσοδος - RENTE » ἢ «σύνταξις»

τὴν χρηματικὴν παροχὴν, ἀσφαλιστικὴν πρόσοδον ἢ σύνταξιν συμπεριλαμβανομένων καὶ ἀπάντων τῶν τμημάτων αὐτῶν ἐκ δημοσίων μέσων ὧν τῶν προσαυξήσεων, ποσῶν ἀναπροσαρμογῆς, ἐπιδομάτων ὡς καὶ τὰς ἐφ' ἅπαξ χρηματικὰς παροχὰς καὶ πληρωμὰς αἱ ὁποῖαι γίνονται ὡς ἐπιστροφαὶ εἰσφορῶν.

10. «Οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα»

ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα τῶν παρεχόντων ἐξηρητημένην ἐργασίαν.

ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αὐστρίαν

τὸ οἰκογενειακὸν βοήθημα

(2) Οἱ λοιποὶ ἐν τῇ προκειμένῃ συμβάσει ὅροι ἔχουσι τὴν σημασίαν ἣτις προσήκει αὐτοῖς βάσει τῶν σχετικῶν νομικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 2.

(1) Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἀφορᾷ

1. εἰς τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις περὶ

α) ἀσφαλίσεως ἀσθενείας

β) ἀσφαλίσεως ἀτυχημάτων

γ) ἀσφαλίσεως συντάξεως

δ) ἀσφαλίσεως ἀνεργίας

ε) οἰκογενειακοῦ βοηθήματος

2. Εἰς τὰς ἐλληνικὰς διατάξεις

α) περὶ τοῦ γενικοῦ συστήματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τοῦ καλύπτοντος τοὺς παρέχοντας ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἢ τοὺς πρὸς τούτους ἐξομοιούμενους διὰ τοὺς κινδύνους γήρατος, θανάτου, ἀναπηρίας, ἀσθενείας μητρότητος, ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν.

β) περὶ τῶν εἰδικῶν συστημάτων κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καλυπτόντων διὰ τοὺς ἐν αὐτοῖς καθοριζομένους κινδύνους, ὠρισμένας κατηγορίας παρεχόντων ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἢ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενων καὶ προσώπων αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένων ἢ ἀσκούντων ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, ἐξαιρέσει τῶν συστημάτων ἀσφαλίσεως τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ναυτικῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν θὰ ἰσχύσῃ ἡ Σύμβασις ἐκτὸς ἐὰν συναφθῇ συμπληρωματικὸν σύμφωνον μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν.

γ) περὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας καὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων τῶν παρεχόντων ἐξηρητημένην ἐργασίαν.

(2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἀφορᾷ ἐπίσης εἰς ὅλας τὰς νομικὰς διατάξεις αἰτίνας κωδικοποιοῦν, τροποποιοῦν ἢ συμπληροῦν τὰς ἐν παραγράφῳ (1) ἀναφερομένας νομικὰς διατάξεις.

(3) Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἀφορᾷ εἰς τὰς νομικὰς διατάξεις περὶ νέου συστήματος ἢ νέου Κλάδου τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας οὔτε εἰς τὰ συστήματα περὶ θυμάτων πολέμου καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ.

(4) Νομικαὶ διατάξεις προερχόμεναι ἀπὸ συμφωνίαν μετὰ τρίτων Κρατῶν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προκειμένης συμβάσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ προκειμένη Σύμβασις ἰσχύει, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῇ δὲν ὀρίζεται ἄλλως, διὰ τοὺς ὑπηκόους τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὡς καὶ διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ τοὺς ἐπὶ ζῶντας αὐτῶν.

2. Ἡ προκειμένη Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν προσφύγων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς Συνθήκης τῆς 28ης Ἰουλίου 1951 περὶ τῆς νομικῆς καταστάσεως τῶν προσφύγων καὶ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1967 Πρωτοκόλλου αὐτῆς ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀπατρίδων.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νομικῶν διατάξεων τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ προκειμένη Σύμβασις δὲν ὀρίζει ἄλλως, οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους.

Ἄρθρον 5.

Συντάξεις, ἀσφαλιστικαὶ πρόσοδοι καὶ ἕτεροι χρηματικαὶ παροχαί, ἐξαιρέσει τῶν χρηματικῶν παροχῶν ἀνεργίας ὀφειλόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου

Κράτους, καταβάλλονται ἐφ' ὅσον ἡ προκειμένη σύμβασις δὲν ὀρίζει ἄλλως καὶ ὅταν ὁ δικαιούχος διαμένει εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους.

ΜΕΡΟΣ II.

Διατάξεις περὶ τῶν ἐφαρμοστέων νομικῶν διατάξεων

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἀσφαλιστικὴ ὑποχρέωσις ἐνὸς βιοποριστικῶς ἐργαζομένου προσώπου ρυθμίζεται κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ὁποίου ἀσκεῖται ἡ βιοποριστικὴ ἐργασία ἐκτὸς ἐὰν τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 προβλεποῦν ἄλλως.

Τοῦτο ἰσχύει κατὰ τὴν ἀσκήσιν μιᾶς ἐξηρητημένης βιοποριστικῆς ἐργασίας καὶ ὅταν ὁ τόπος τῆς κατοικίας τοῦ ἐργαζομένου ἢ ἡ ἔδρα τοῦ ἐργοδότη τοῦ εὐρίσκειται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐὰν ἐργαζόμενός τις, ὅστις ἀπασχολεῖται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους παρ' ἐπιχειρήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν συνήθως ἀνήκει, ἀποσταλῇ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης πρὸς ἐκτέλεσιν ἐργασίας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, τότε αἱ νομικαὶ διατάξεις τοῦ πρώτου συμβαλλομένου Κράτους θὰ ἐφαρμόζονται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 24 ἡμερολογιακοῦ μηνὸς μετὰ τὴν ἀποστολὴν ταύτην, ὡς ἐὰν οὗτος ἀπασχολεῖται ἀκόμη εἰς τὴν περιοχὴν αὐτοῦ.

2. Ἐὰν ἐργαζόμενός τις εἰς μίαν ἀεροπορικὴν ἐπιχείρησιν με ἔδραν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἀποσταλῇ ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους αἱ νομικαὶ διατάξεις τοῦ πρώτου συμβαλλομένου Κράτους θὰ ἐφαρμόζονται, ὡς ἐὰν οὗτος ἀπασχολεῖτο ἀκόμη εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ.

3. Τὸ πλήρωμα πλοίου ὡς καὶ ἕτερα οὐχὶ προσωρινῶς μόνον ἐπὶ πλοίου ἀπασχολούμενα πρόσωπα, ὑπάγονται εἰς τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, οὗτινος τὴν σημαίαν φέρει τὸ πλοῖον.

4. Ἐὰν ὑπάλληλος δημοσίου δικαίου ἢ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὃν ἀφορᾷ συμβαλλομένου Κράτους, ἐξομοιούμενος ἐξαίρεσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 8 διαλαμβανόμενων προσώπων ἀποσταλῇ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, ἰσχύουσιν αἱ νομικαὶ διατάξεις τοῦ συμβαλλομένου Κράτους παρὰ τῇ διοικήσει τοῦ ὁποίου ἀπασχολεῖται.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τοὺς διπλωμάτας καὶ ἐπαγγελματικούς προξένους καὶ διὰ τὸ διοικητικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν τῶν ὑπὸ διπλωματῶν καὶ ἐπαγγελματιῶν προξένων διευθυνομένων ἀποστολῶν ὡς καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ οἰκιακοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀποστολῶν τούτων καὶ διὰ τοὺς ἀποκλειστικῶς ὡς διπλωμάτας, ἐπαγγελματίας προξένους καὶ τὰ μέλη τῶν παρ' ἐπαγγελματιῶν προξένων διευθυνομένων ἀποστολῶν ἀπασχολουμένους Ἰδιωτικοὺς οἰκιακοὺς ὑπαλλήλους ἰσχύουσιν, ἐφ' ὅσον ὁ κύκλος οὗτος τῶν προσώπων περιλαμβάνεται εἰς τὴν συμφωνίαν τῆς Βιέννης περὶ διπλωματικῶν σχέσεων ἢ εἰς τὴν Συμφωνίαν τῆς Βιέννης περὶ προξενικῶν σχέσεων, αἱ διατάξεις τῶν συμφωνιῶν τούτων.

Ἄρθρον 9.

Κατόπιν κοινῆς αἰτήσεως τοῦ ἐργαζομένου καὶ τοῦ ἐργοδότη ἢ κατ' αἴτησιν ἄλλως βιοποριστικῶς ἀπασχολουμένων, δύναται ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, αἱ νομικαὶ διατάξεις τοῦ ὁποίου θὰ ἐφηρμόζοντο κατὰ τὰ ἄρθρα 6 - 8 νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν νομικῶν τούτων διατάξεων, ἐὰν τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον ὑπάγεται εἰς τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους. Κατὰ τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεως δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ εἶδος καὶ αἱ συνθήκαι τῆς βιοποριστικῆς ἀσχολίας. Πρὸ τῆς ἀποφάσεως δέον νὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τοῦ

ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἡ εὐκαιρία ὅπως λάβῃ θέσιν. Ἐὰν ὁ ἐργαζόμενος δὲν ἀπασχολεῖται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ, τότε δέον ὅπως οὗτος ἀντιμετωπισθῇ ὡς ἐὰν ἀπασχολεῖτο εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην.

ΜΕΡΟΣ III.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1.

Ἀσθένεια καὶ Μητρότης.

Ἄρθρον 10.

Ἐὰν πρόσωπόν τι ἐκτῆσται κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, χρόνους ἀσφαλίσεως, οὗτοι θὰ συνυπολογίζονται διὰ τὴν κτῆσιν δικαιώματος παροχῆς ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν.

Ἄρθρον 11.

1. Πρόσωπον, τὸ ὁποῖον πληροῖ τὰς προϋποθέσεις δι' ἀξίωσιν εἰς παροχὴν κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους ἢ θὰ ἐπλήρῃ ταύτας, ἐὰν εὐρίσκετο εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ κράτους τούτου, λαμβάνει κατὰ τὴν διαμονὴν τοῦ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους εἰς βάρος τοῦ ἀρμοδίου φορέως, εἰς εἶδος παροχᾶς ἀπὸ τὸν φορέα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ βάσει τῶν διὰ τὸν φορέα τούτον ἰσχυουσῶν νομικῶν διατάξεων· τοῦτο ἰσχύει μόνον διὰ προσωρινὴν διαμονὴν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τοῦ προσώπου καθιστᾷ ἐπιβεβλημένην τὴν ἄμεσον χορήγησιν τοιούτων παροχῶν.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 ἡ παροχὴ τεχνικῶν μελῶν, μεγαλυτέρων βοηθητικῶν μέσων καὶ ἄλλων εἰς εἶδος παροχῶν οὐσιώδους σημασίας, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἂν ὁ ἀρμοδῖος φορεὺς δώσῃ πρὸς τοῦτο τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἐκτὸς ἐὰν ἡ χορήγησις τῆς παροχῆς δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ χωρὶς νὰ θέσῃ σοβαρῶς ἐν κινδύνῳ τὴν ζωὴν ἢ τὴν ὑγείαν τοῦ ἐνδιαφερομένου.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1, αἱ χρηματικαὶ παροχαὶ τοῦ ἀρμοδίου φορέως παρέχονται συμφώνως πρὸς τὰς δι' αὐτὸν ἰσχυούσας νομικὰς διατάξεις.

4. Αἱ προηγούμεναι παράγραφοι ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν εἰς τὴν παράγραφον 1 ὑπαγομένων προσώπων. Τοῦτο ὅμως δὲν ἰσχύει ἐὰν τὸ περὶ οὗ πρόκειται μέλος τῆς οἰκογενείας ἔχει ἀξίωσιν παροχῆς εἰς εἶδος εἰς τὸ συμβαλλόμενον κράτος, εἰς ὃ διαμένει.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐὰν δικαιούχος τις πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν κατοικεῖ εἰς τὴν περιοχὴν ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους καὶ ἔχει αὐτόθι ἀξίωσιν δι' εἰς εἶδος παροχᾶς βάσει τῶν νομικῶν διατάξεων τοῦ κράτους τούτου, τότε αὗται χορηγοῦνται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀπὸ τὸν φορέα τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ καὶ εἰς βάρος τούτου καὶ βάσει τῶν δι' αὐτὸν ἰσχυουσῶν νομικῶν διατάξεων, ὡς ἐὰν ἐδικαιούτο οὗτος εἰς ἀπόληψιν συντάξεως βάσει μόνον τῶν νομικῶν τούτων διατάξεων.

2. Ἐὰν δικαιούχος τις πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐνὸς μόνον συμβαλλομένου κράτους κατοικεῖ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου κράτους τότε χορηγοῦνται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ εἰς εἶδος παροχᾶς ἀπὸ τὸν φορέα τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δι' αὐτὸν ἰσχυουσῶν νομικῶν διατάξεων ὡς ἐὰν οὗτος ἐδικαιούτο εἰς ἀπόληψιν συντάξεως, βάσει τῶν νομικῶν διατάξεων τοῦ κράτους τούτου. Αἱ παροχαὶ αὗται βαρύνουν τὸν ἀρμοδίον φορέα τοῦ κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἔδραν τοῦ ὁ πρὸς καταβολὴν τῆς συντάξεως ὑπόχρεως φορεὺς.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τυγχάνει ἐφαρμοστέον τὸ ἄρθρον 11 παράγραφος 2.

4. Ἐὰν τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας δικαιούχου πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἐνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν κατοικοῦν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἄλλου συμβαλλομένου κράτους ἀπὸ ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον κατοικεῖ ὁ ἴδιος ὁ δικαιούχος, λαμβάνουσι ταῦτα εἰς εἶδος παροχῆς, ὡς ἐὰν ὁ δικαιούχος κατοικεῖ εἰς τὸ αὐτὸ κράτος. Αἱ εἰς εἶδος παροχῆς χορηγοῦνται ἀπὸ τὸν φορέα τοῦ τόπου τῆς κατοικίας κατὰ τὰς διὰ τὸν φορέα τοῦτον ἰσχύουσας νομικὰς διατάξεις. Τὸ ἄρθρον 11 παράγραφος 4 περίοδος δευτέρα ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

5. Δικαιούχος εἰς ἀπόληψιν συντάξεως κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἐνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ἢ μέλος τῆς οἰκογενείας του λαμβάνει εἰς εἶδος παροχῆς εἰς περίπτωσιν προσωρινῆς διαμονῆς του εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους παρὰ ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος κατοικεῖ.

Αἱ παροχαὶ αὗται χορηγοῦνται ἀπὸ τὸν φορέα τοῦ τόπου διαμονῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διὰ τὸν φορέα τοῦτον ἰσχυουσῶν νομικῶν διατάξεων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τυγχάνει ἐφαρμογῆς τὸ ἄρθρον 11 παράγραφος 2.

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 αἱ εἰς εἶδος παροχῆς βαρύνουν τὸν περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 ἢ 2 φορέα.

7. Αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι ἰσχύουσιν ἀναλόγως διὰ τοὺς αἰτουμένους συντάξεως καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 11 παράγραφος 1 καὶ 4 καὶ ἄρθρῳ 12 παράγραφος 2, 4 καὶ 5 προβλεπόμεναι εἰς εἶδος παροχῆς χορηγοῦνται:

ἐν Ἑλλάδι

ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν ἀρμοδίου Ὑποκαταστήματος τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (ΙΚΑ)

ἐν Αὐστρίᾳ

ὑπὸ τοῦ διὰ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς ἢ τῆς κατοικίας τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου ἀρμοδίου Ταμεῖου Ἀσθενείας, δι' ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 14.

1. Ὁ ἀρμόδιος φορεὺς ἀποδίδει εἰς τὸν φορέα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς ἢ τῆς κατοικίας τὰ δαπανηθέντα ποσὰ ἐξαιρέσει τῶν διοικητικῶν ἐξόδων.

2. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ δύνανται νὰ συμφωνήσουν πρὸς διοικητικὴν ἀπλοοστεύσιν ὅπως εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἢ δι' ὀρισμένας ομάδας περιπτώσεων, λαμβάνουν χώραν ἀντὶ ἐπὶ μέρους ἐκκαθαρίσεις τῶν δαπανῶν κατ' ἀποκοπὴν πληρωμαί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.

Γῆρας, Ἀναπηρία καὶ Θάνατος.
(συντάξεις)

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν πρόσωπόν τι ἐκτήσατο κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν χρόνους ἀσφαλίσεως, οὗτοι θὰ συνυπολογίζονται διὰ τὴν κτῆσιν δικαιώματος παροχῆς, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐὰν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐκτήσατο κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν χρόνους ἀσφαλίσεως ἢ οἱ ἐπιζῶντες τούτου ἀπαιτοῦσι σύνταξιν, ὁ ἀρμόδιος φορεὺς δέον νὰ καθορίσῃ τὰς παροχὰς κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον:

α) Ὁ φορεὺς δέον συμφώνως πρὸς τὰς δι' αὐτὸν ἐφαρμοζόμενας νομικὰς διατάξεις νὰ ἐξακριβώσῃ, ἐὰν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον, ἔχει διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν χρόνων ἀσφαλίσεως δικαίωμα παροχῆς.

β) Ἐὰν ὑφίσταται δικαίωμα παροχῆς, ὁ φορεὺς δέον ἐν πρώτοις νὰ ὑπολογίσῃ τὸ θεωρητικὸν ποσὸν τῆς παροχῆς, ἥτις θὰ ὀφείλετο ἐὰν ἅπαντες οἱ βάσει τῶν νομικῶν διατάξεων τῶν δύο συμβαλλομένων κρατῶν διανυθέντες χρόνοι ἀσφαλίσεως εἶχον διανυθῇ ἀποκλειστικῶς βάσει τῶν δι' αὐτὸν ἰσχυουσῶν νομικῶν διατάξεων. Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς παροχῆς εἶναι ἀνεξάρτητον τῆς διάρκειας τῆς ἀσφαλίσεως, τότε θεωρεῖται τὸ ποσὸν τοῦτο ὡς θεωρητικὸν ποσόν.

γ) Ἀκολουθῶς ὁ φορεὺς δέον νὰ ὑπολογίσῃ τὴν ὀφειλομένην τμηματικὴν παροχὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ στοιχείον β' ὑπολογισθέντος ποσοῦ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τῆς διάρκειας τῶν κατὰ τὰς νομικὰς τοῦ διατάξεις ληφθησομένων ὑπ' ὅψιν χρόνων ἀσφαλίσεως καὶ τῆς συνολικῆς διάρκειας τῶν κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ληφθησομένων ὑπ' ὅψιν χρόνων ἀσφαλίσεως.

2. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1 στοιχεῖα β' καὶ γ' δέον νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὅψιν οἱ καλυπτόμενοι χρόνοι ἀσφαλίσεως ὑπὸ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἔκτασιν.

3. Ἐὰν οἱ χρόνοι ἀσφαλίσεως, οἱ ὅποιοι δέον νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὅψιν κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους δὲν φθάνουν ἐν συνόλῳ τοὺς δώδεκα (12) μῆνας διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς παροχῆς τότε δὲν χορηγεῖται κατὰ τὰς νομικὰς ταύτας διατάξεις παροχῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ φορεὺς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους, λαμβάνει ὑπ' ὅψιν τοὺς ρηθέντας χρόνους διὰ τὴν κτῆσιν τοῦ δικαιώματος παροχῆς, οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὀφειλομένου τμηματικοῦ ποσοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 στοιχείον γ'.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει ἐὰν τὸ πρὸς παροχὴν δικαίωμα ἐκτήθῃ κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ πρώτου κράτους καὶ μόνον βάσει τῶν χρόνων οἱ ὅποιοι διηγυθῆσαν κατὰ τὰς νομικὰς ταύτας διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

Οἱ ἀρμόδιοι αὐστριακοὶ φορεῖς δέον νὰ ἐφαρμόζουν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 βάσει τῶν ἐξῆς κανόνων:

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀρμοδίου φορέως λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν ἀποκλειστικῶς αὐστριακοὶ χρόνοι ἀσφαλίσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 δὲν ἰσχύουσι διὰ τὰς προϋποθέσεις τῆς ἀξιώσεως καὶ διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ βοηθήματος μεταλλευτῶν ἐκ τῆς αὐστριακῆς ἀσφαλίσεως συντάξεως μεταλλευτῶν.

3. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 16 παράγραφος 1 ἰσχύουσι τὰ ἐξῆς:

α) Οἱ ἐλληνικοὶ χρόνοι ἀσφαλίσεως δέον νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν ἀνευ ἐφαρμογῆς τῶν αὐστριακῶν νομικῶν διατάξεων περὶ τῆς δυνατότητος ὑπολογισμοῦ τῶν χρόνων.

β) Ἡ βάσις μετρήσεως τῆς συντάξεως σχηματίζεται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν αὐστριακὴν ἀσφάλισιν συντάξεως κτηθέντας χρόνους ἀσφαλίσεως.

γ) Αἱ εἰσφοραὶ διὰ πρόσθετον ἀσφάλισιν, ἢ πρόσθετος παροχῆς ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως μεταλλευτῶν, τὸ ἐπίδομα τῶν λατρικῶς ἀβοηθήτων καὶ τὸ ἀντισταθμιστικὸν ἐπίδομα (AUSGLEICHZULAGE), παραμένουν ἐκτὸς ὑπολογισμοῦ.

4. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 1 στοιχείον γ' ἰσχύουσι τὰ ἐξῆς:

α) Ἐὰν ἡ συνολικὴ διάρκεια τῶν κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ληφθησομένων ὑπ' ὅψιν χρόνων ἀσφαλίσεως ὑπερβαίῃ τὸ κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις καθορισθὲν ἀνώτατον μέτρον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ αὐξήσεως, ἡ ὀφειλομένη τμηματικὴ σύνταξις θὰ ὑπολογισθῇ κατὰ τὴν ἀναλογίαν, ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τῆς διάρκειας τῶν κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις ληφθησομένων ὑπ' ὅψιν χρόνων ἀσφαλίσεως καὶ τοῦ ἀναφερθέντος ἀνωτάτου μέτρου τῶν μηνῶν ἀσφαλίσεως.

β) Τὸ ἐπίδομα τῶν ἀβοηθήτων θὰ ὑπολογίζεται ἀπὸ τὴν αὐστριακὴν τμηματικὴν σύνταξιν ἐντὸς τῶν κατ' ἀναλογίαν, συντηθέντων ὀριακῶν ποσῶν κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς

διατάξεις. Ἐὰν ἀντιθέτως, ὑφίσταται ἀξίωσις συντάξεως μόνον βάσει τῶν κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις τῶν λαμβανομένων ὑπ' ὅψιν χρόνων ἀσφαλίσεως, τότε τὸ ἐπίδομα τῶν ἀβοηθήτων καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὸ εἰς τὴν σύνταξιν ταύτην ἀναλογοῦν μέτρον, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὰς ἐλληνικὰς νομικὰς διατάξεις παρέχεται αὐξήσις τῆς συντάξεως λόγῳ ἐλλείψεως βοήθειας.

5. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παράγρ. 1 στοιχεῖον γ' ὑπολογισθὲν ποσόν, αὐξάνεται ἐνδεχομένως κατὰ τὰ ποσὰ τῆς αὐξήσεως δι' εἰσφορᾶς προσθέτου ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν πρόσθετον παροχὴν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως μεταλλευτῶν, τὸ ἐπίδομα ἀβοηθήτων καὶ κατὰ τὸ ἀντισταθμιστικὸν ἐπίδομα.

6. Ἐὰν κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις ἡ χορήγησις παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως συντάξεως μεταλλευτῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἂν αἱ κυρίως μεταλλευτικαὶ ἐργασίαι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν αὐστριακῶν νομικῶν διατάξεων ἔλαβον χώραν εἰς ὠρισμένας ἐπιχειρήσεις, τότε ἀπὸ τοῦς ἐλληνικοῦς χρόνους ἀσφαλίσεως, λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν ἐκεῖνοι μόνον, οἱ ὁποῖοι βασίζονται ἐπὶ παρομοίας ἀπασχολήσεως εἰς παρομοίαν ἐπιχείρησιν.

7. Εἰδικαὶ καταβολαὶ ἀπὸ τὴν αὐστριακὴν ἀσφάλισιν συντάξεως ὀφείλονται κατὰ τὸ μέτρον τῆς αὐστριακῆς τμηματικῆς παροχῆς. Τὸ ἄρθρον 20 δέον νὰ ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

Ἄρθρον 18.

Οἱ ἀρμόδιοι ἐλληνικοὶ φορεῖς δέον ὅπως ἐφαρμόζουσιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 συμφώνως πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦς κανόνας.

1. Οἱ κατὰ τὰς αὐστριακὰς διατάξεις πραγματοποιηθέντες χρόνοι ἀσφαλίσεως λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν τόσον διὰ τὴν κτῆσιν τοῦ δικαιώματος συντάξεως ὅσον καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως, χωρὶς νὰ ἐξετάζεται ἐὰν οὗτοι θεωροῦνται ὡς χρόνοι ἀσφαλίσεως κατὰ τὰς ἐλληνικὰς διατάξεις.

2. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως φορέως, λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν ἀποκλειστικῶς ἐλληνικοὶ χρόνοι ἀσφαλίσεως.

3. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν ἀποκλειστικῶς αἱ ἀποδοχαὶ αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς τὰς περιόδους ἀσφαλίσεως τὰς διανυθείσας κατὰ τὰς ἐλληνικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐὰν κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους ὑφίσταται, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἄρθρου 15, δικαίωμα συντάξεως, ὁ φορεὺς τοῦ συμβαλλομένου τούτου κράτους δέον νὰ χορηγήσῃ τὴν προσήκουσαν σύνταξιν τὴν ὀφειλομένην βάσει μόνον τῶν κατὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμοστέας διατάξεις ὑπολογιζομένων χρόνων ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ἀντίστοιχον δικαίωμα παροχῆς κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους.

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 καθορισθεῖσα σύνταξις δέον νὰ καθορισθῇ ἐκ νέου κατὰ τὸ ἄρθρον 16, ἐὰν ὑφίσταται ἀντίστοιχον δικαίωμα παροχῆς κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους. Ὁ νέος οὗτος καθορισμὸς ἄρχεται ἰσχύων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς παροχῆς κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ κράτους τούτου. Ἡ τελεσιδικία προηγουμένων ἀποφάσεων δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν νέον τοῦτον καθορισμὸν.

Ἄρθρον 20.

Ἐὰν πρόσωπὸν τι ἔχει κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους δικαίωμα παροχῆς καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἄρθρου 15 καὶ ἡ παροχὴ αὕτη εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παραγράφος 1 στοιχεῖον γ' ὑπολογισθεισῶν παροχῶν, ὁ φορεὺς τοῦ κράτους τούτου ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ τὴν οὕτω ὑπολογισθεῖσαν παροχὴν τοῦ ἡῤῥημένην κατὰ τὴν διαφορὰν μεταξύ

τοῦ ἄθροίσματος τούτου καὶ τῆς παροχῆς ἣτις θὰ ὀφείλετο ἐκ μόνων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμοστέων νομικῶν διατάξεων ὡς τμηματικὴν σύνταξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3.

Ἐργατικά ἀτυχήματα καὶ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι.

Ἄρθρον 21.

1. Πρόσωπον ὅπερ, συνεπεῖα ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας ἔχει ἀξίωσιν παροχῶν εἰς εἶδος κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους, λαμβάνει, ἐφ' ὅσον διαμένει εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους, εἰς βάρος τοῦ ἀρμοδίου φορέως παροχᾶς εἰς εἶδος ἀπὸ τὸν φορέα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του κατὰ τὰς διὰ τὸν φορέα τοῦτον ἰσχυούσας νομικὰς διατάξεις. Τὸ ἄρθρον 11 παρ. 2 ἰσχύει ἀναλόγως.

2. Αἱ ἐν παραγράφῳ 1 προβλεπόμεναι παροχαὶ εἰς εἶδος θὰ χορηγοῦνται: ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Ἰποκαταστήματος τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (ΙΚΑ).

ἐν Αὐστρίᾳ ὑπὸ τοῦ διὰ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀρμοδίου περιφερειακοῦ Ταμεῖου Ἀσθενείας δι' ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους.

3. Διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 προκύψαντων ἐξόδων, ἰσχύει ἀναλόγως τὸ ἄρθρον 14.

Ἄρθρον 22.

Ἐὰν δι' ἐπαγγελματικὴν τινα ἀσθένειαν ἡδύνατο νὰ χορηγηθῶν χρηματικαὶ παροχαὶ κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν αἱ παροχαὶ χορηγοῦνται μόνον κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ συμβαλλομένου κράτους ἐν τῷ ὅποιῳ ἡσκέϊτο τελευταίως ἀπασχόλησις ἣτις εἶναι ἱκανὴ νὰ προκαλέσῃ μίαν τοιαύτην ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.

Ἀνεργία.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐὰν πρόσωπὸν τι ἐκτήσατο κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν χρόνους ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, οὗτοι θὰ συνυπολογίζωνται διὰ τὴν κτῆσιν δικαιώματος παροχῆς ἐφ' ὅσον δὲν συμπιπτουν.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παραγράφου 1 προϋποθέτει ὅτι τὸ πρόσωπον ἀπησχολήθη ἐν τῷ συμβαλλομένῳ κράτει, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου τοῦτο αἰτεῖται τὴν παροχὴν, κατὰ τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνας πρὸ τῆς προβολῆς τῆς ἀξιώσεως τοῦλάχιστον τέσσαρας ἐβδομάδας ἐν συνόλῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἐτερματίσθῃ ἄνευ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐργαζομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα.

Ἄρθρον 24.

1. Πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖται εἰς ἐξηρημένην ἐργασίαν εἰς ἐν ἐκ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχει κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ συμβαλλομένου τούτου Κράτους ἀξίωσιν δι' οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα καὶ διὰ τὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα διαμένουν μονίμως εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος.

2. Διὰ τὴν ἀξίωσιν τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδωμάτων οἱ παρέχοντες ἐξηρημένην ἐργασίαν τυγχάνουν μεταχειρίσεως, ὡς ἐὰν εἶχον ἀποκλειστικῶς τὴν κατοικίαν των εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀσκεῖται ἡ ἀπασχόλησις.

*Άρθρον 25.

Τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίδομα τὸ καταβαλλόμενον κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις εἰς τέκνα διαμένοντα μονίμως εἰς Ἑλλάδα ἀνέρχεται μηνιαίως εἰς 620 Σελλίνια δι' ἑκάστον τέκνον.

Τὸ ποσὸν τοῦτο αὐξάνεται ἢ μειοῦται κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν, καθ' ὃ αὐξάνεται ἢ μειοῦται ἑκάστοτε τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίδομα δι' ἓν τέκνον ἐν Αὐστρίᾳ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1979.

*Άρθρον 26.

1. Ἐὰν αἱ νομικαὶ διατάξεις ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους προβλέπουν διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος δι' οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα ὠρισμένας χρονικὰς περιόδους, συνυπολογίζονται οἱ διανυθέντες εἰς ἀμφοτέρω τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ὁμοειδῆς χρόνοι.

2. Παρέχοντες ἐξηρηγμένην ἐργασίαν οἱ ὅποιοι λαμβάνουν παροχὰς ἐκ τῆς νομίμου ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἢ τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους θὰ τυγχάνουν μεταχειρίσεως ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα δι' οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα ὡς ἐὰν ἀπασχολοῦντο εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐκ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως τοῦ ὁποίου λαμβάνουν τὰς παροχὰς.

*Άρθρον 27.

Ἐὰν πρόσωπον τι κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς ἡμερολογιακοῦ μηνὸς, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς παρούσης συμβάσεως, πληροῖ διὰ τέκνον τὰς προϋποθέσεις δι' αἵωσιν κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους διαδοχικῶς χορηγοῦνται οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα διὰ τὸν μῆνα τοῦτον μόνον ὑπὸ τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, συμφώνως πρὸς τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου ἦσαν χορηγητέα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μηνός.

*Άρθρον 28.

Ἐὰν κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς παρούσης συμβάσεως πληροῦνται δι' ἓν τέκνον αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν καταβολὴν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων εἰς ἀμφοτέρω τὰ συμβαλλόμενα Κράτη, τότε καταβάλλονται τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα ἀποκλειστικῶς κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ συμβαλλομένου Κράτους εἰς τὸ ὅποιον διαμένει τὸ τέκνον μονίμως.

*Άρθρον 29.

Τέκνα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ κεφαλαίου τούτου, θεωροῦνται τὰ πρόσωπα διὰ τὰ ὅποια, κατὰ τὰς ἐφαρμοστέας νομικὰς διατάξεις, προβλέπονται οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα.

ΜΕΡΟΣ IV.

Διάφοροι Διατάξεις.

*Άρθρον 30.

1. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ δύνανται νὰ ρυθμίσωσι διὰ συμφωνίας τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως ταύτης ἀναγκαῖα διοικητικὰ μέτρα. Ἡ συμφωνία αὕτη δύναται νὰ συναφθῇ ἤδη πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς προκειμένης συμβάσεως, δέον νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὸ ἐνωρίτερον ταυτοχρόνως μὲ τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

2. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν πληροφороῦν ἀλλήλας.

α) περὶ ἀπάντων τῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως ληφθέντων μέτρων.

β) περὶ ἀπασῶν τῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προκειμένης συμβάσεως ἀφορῶσιν τροποποιήσεων τῶν νομικῶν αὐτῶν διατάξεων.

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προκειμένης συμβάσεως αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ φορεῖς τῶν συμβαλλομένων κρατῶν δέον νὰ

παρέχουν ἀμοιβαίως συνδρομὴν καὶ νὰ ἐνεργοῦν ὡς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν νομικῶν διατάξεων.

Ἡ ὑπηρεσιακὴ αὕτη βοήθεια γίνεται ἀδαπάνως.

4. Οἱ φορεῖς καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν, δύνανται νὰ ἐρχωνται ἀπ' εὐθείας εἰς ἐπαφὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προκειμένης Συμβάσεως μεταξὺ τῶν ὡς καὶ μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

5. Οἱ φορεῖς, αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ δικαστήρια τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ δέχωνται τὰς πρὸς αὐτὰ ὑποβληθείσας αἰτήσεις καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι ἔχουσι συνταγῇ εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους.

6. Ἱατρικαὶ ἐξετάσεις αἰτίνες ἐγένοντο κατ' ἐφαρμογὴν τῶν νομικῶν διατάξεων τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους καὶ ἀφορῶσιν εἰς πρόσωπα διαμένοντα εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους, προκαλοῦνται κατ' αἵτησιν τῆς ἀρμόδιας ὑπηρεσίας εἰς βάρος τῆς ὑπὸ τοῦ φορέως τοῦ τόπου διαμονῆς.

7. Διὰ τὴν δικαστικὴν συνδρομὴν ἰσχύουσιν αἱ ἑκάστοτε ἐπὶ τῆς δικαστικῆς συνδρομῆς εἰς ἀστικὰς ὑποθέσεις ἐφαρμοζόμεναι διατάξεις.

*Άρθρον 31.

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ὀφείλουν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προκειμένης συμβάσεως ἰδίᾳ διὰ τὴν δημιουργίαν ἀπλῆς καὶ ταχείας συνδέσεως μεταξὺ τῶν ἐκατέρωθεν ἐνδιαφερομένων φορέων νὰ ἰδρύσουν ὑπηρεσίας συνδέσμου.

*Άρθρον 32.

1. Πᾶσα ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ ἢ ἐκπτώσις ἐκ φόρων, χαρτοσήμου, δικαστικῶν τελῶν ἢ τελῶν ἐγγραφῆς δι' ἔγγραφα ἢ δικαιολογητικὰ, τὰ ὅποια δέον νὰ ὑποβληθῶσι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν νομικῶν τούτων διατάξεων, ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων ἐγγράφων ἢ δικαιολογητικῶν, ἅτινα δέον νὰ ὑποβάλλωνται κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ τῶν νομικῶν διατάξεων τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους.

2. Δικαιολογητικὰ καὶ ἔγγραφα πάσης φύσεως, ἅτινα δέον νὰ ὑποβληθῶσι κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προκειμένης συμβάσεως, δὲν χρήζουν ἐπικυρώσεως.

*Άρθρον 33.

1. Αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ ἔνδικο μέσα, ἅτινα ὑποβάλλονται κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προκειμένης συμβάσεως ἢ τῶν νομικῶν διατάξεων τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους πρὸς μίαν ἀρχὴν ἢ φορέα ἢ ἄλλο ἀρμόδιον ἴδρυμα τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους, δέον νὰ θεωροῦνται ὡς αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ ἔνδικο μέσα ὑποβαλλόμενα πρὸς ἀρχήν, φορέα ἢ ἕτερον ἀρμόδιον ἴδρυμα τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους.

2. Αἰτήσεις πρὸς παροχὴν ὑποβληθεῖσα κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους, ἰσχύει καὶ ὡς αἰτήσεις διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὴν προκειμένην σύμβασιν θεωρουμένην ὡς ἀντίστοιχον παροχὴν κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους. Τοῦτο δὲν ἰσχύει ὁσάκις ὁ αἰτῶν ρητῶς αἰτεῖται ὅπως ὁ καθορισμὸς μᾶς κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους κτηθείσης παροχῆς λόγω γήρατος ἀναβληθῇ.

3. Αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ ἔνδικο μέσα τὰ ὅποια κατ' ἐφαρμογὴν τῶν νομικῶν διατάξεων ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους, δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας ἐνώπιον ἀρχῆς, φορέως ἢ ἑτέρου ἀρμόδιου ἰδρύματος τοῦ συμβαλλομένου τούτου κράτους, δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὴν ἀντίστοιχον ὑπηρεσίαν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 3, ἡ πρὸς ἣν ἡ ὑποβολὴ ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται ὅπως διαβιβάζει

ἀμελλητί τὰς αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ ἔνδικο μέσα πρὸς τὴν ἀντίστοιχον ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου κράτους.

Ἄρθρον 34.

1. Οἱ ὑπόχρεοι πρὸς παροχὴν φορεῖς δύνανται νὰ καταβάλλουν τὰς ἐκ τῆς προκειμένης συμβάσεως παροχὰς εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ κράτους αὐτῶν ἰσχύον νόμισμα μὲ ἀπαλλακτικὴν συνέπειαν.

2. Αἱ ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει προβλεπόμεναι ἀποδόσεις δαπανῶν δέον νὰ γίνωνται εἰς τὸ νόμισμα τοῦ συμβαλλομένου κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ὁ φορεὺς ὅστις ἐχορήγησεν τὰς παροχὰς ἔχει τὴν ἔδραν του.

3. Ἐμβάσματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης συμβάσεως δέον νὰ γίνονται συμφώνως πρὸς τὰς συμφωνίας αἱ ὁποῖαι ἰσχύουσι σχετικῶς μεταξύ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐμβάσματος.

Ἄρθρον 35.

1. Αἱ ἐκτελεσταὶ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων ὡς καὶ αἱ ἐκτελεσταὶ ἀποφάσεις καὶ αἱ βεβαιώσεις (ἔγγραφα) τῶν φορέων ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους περὶ καθυστερήσεως εἰσφορῶν καὶ λοιπῶν ἀπαιτήσεων ἐκ τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ περὶ ἐπιστροφῆς ἀδικαιολογήτως εἰσπραχθέντων οικογενειακῶν ἐπιδομάτων ἀναγνωρίζονται εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον κράτος.

2. Ἡ ἀναγνώρισις δύναται νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ μόνον ἐὰν προσκορῇ εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν τοῦ συμβαλλομένου κράτους εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἔδει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀπόφασις ἢ τὸ ἔγγραφο.

3. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀναγνωρισθεῖσαι ἐκτελεσταὶ ἀποφάσεις καὶ ἔγγραφα ἐκτελοῦνται εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον κράτος. Ἡ διαδικασία ἐκτελέσεως διέπεται ὑπὸ τῶν νομικῶν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ συμβαλλομένῳ κράτει εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις ἐκδιδομένων ἀντιστοιχῶν ἀποφάσεων καὶ ἐγγράφων.

Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ ἐγγράφου δέον νὰ φέρῃ πιστοποίησιν τῆς ἐκτελεστότητός του (τύπον ἐκτελέσεως).

4. Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν φορέων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν, ἔχουσιν κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ὡς καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πτωχεύσεως καὶ τοῦ πτωχευτικοῦ συμβιβασμοῦ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου κράτους τὰ αὐτὰ προνομιακὰ δικαιώματα ὡς καὶ αἱ ἀντίστοιχοι ἀπαιτήσεις εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ συμβαλλομένου τούτου κράτους.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐὰν φορεὺς τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους κατέβαλεν προκαταβολὴν ἔναντι παροχῆς ὁ φορεὺς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου κράτους ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ πρώτου ἀναφερομένου φορέως, τὴν εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐμπίπτουσαν μεταγενεστέραν καταβολὴν μιᾶς ἀντιστοίχου παροχῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑφίσταται ἀξίωσις κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ συμβαλλομένου τούτου κράτους. Ἐὰν ὁ φορεὺς τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους κατέβαλεν μεγαλύτεραν ἀπὸ τὴν δέουσαν παροχὴν δι' ἐν χρονικὸν διάστημα διὰ τὸ ὁποῖον ὁ φορεὺς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου κράτους ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ μεταγενεστέρως ἀντίστοιχον παροχὴν, τὸ ὑπερβαῖνον τὴν παροχὴν ταύτην ποσὸν θεωρεῖται μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ μεταγενεστέρως καταβληθησομένου ποσοῦ, ὡς προκαταβολὴ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ πρώτου ἐδαφίου.

2. Ἐὰν φορεὺς προνοίας ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους ἐχορήγησεν εἰς πρόσωπον τι βοήθημα προνοίας ἐπὶ χρονικὸν διάστημα διὰ τὸ ὁποῖον προκύπτει μεταγενεστέρως κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου κράτους ἀξίωσις διὰ χρηματικὰς παροχὰς, ὁ ἀρμόδιος φορεὺς τοῦ

συμβαλλομένου τούτου κράτους δέον ὅπως παρακρατῇ κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ φορέως προνοίας τὰς κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐμπίπτουσας μεταγενεστέρως καταβολὰς μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ καταβληθέντος βοηθήματος προνοίας, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ βοηθήματος προνοίας καταβληθέντος ὑπὸ τοῦ φορέως προνοίας τοῦ τελευταίου τούτου συμβαλλομένου κράτους.

Ἄρθρον 37.

Ἐὰν πρόσωπον δικαιούμενον κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους παροχῆς διὰ ζημίαν ἐπελθούσαν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου κράτους, ἔχει, κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἀξίωσιν ἀποζημιώσεως κατὰ τρίτου τινὸς ἢ ἀξίωσιν πρὸς ἀποζημιώσιν μεταβιβάζεται εἰς τὸν φορέα τοῦ πρώτου συμβαλλομένου κράτους κατὰ τὰς δι' αὐτὸν ἰσχύουσας διατάξεις.

Ἄρθρον 38.

1. Διαφοραὶ μεταξύ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ ἐπιλύωνται ἐφ' ὅσον εἶναι τοῦτο δυνατόν, ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν συμβαλλομένων κρατῶν.

2. Ἐὰν διαφορά τις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιλυθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τότε αὕτη θὰ ἀνατίθεται κατ' αἴτησιν ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους εἰς διαιτητικὸν δικαστήριον, ὅπερ θὰ συγκροτῇται ὡς ἀκολούθως :

α) Ἐκαστος τῶν διαδίκων διορίζει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως πρὸς ἐκδοσιν διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἓνα διαιτητὴν. Ἀμφότεροι οἱ οὕτω διορισθέντες διαιτηταὶ ἐκλέγουν ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ὁ τελευταῖος διορίσας τὸν διαιτητὴν τοῦ διαδίκου ἐγναστοποίησεν τοῦτο, ἓνα ὑπὴκοον τρίτον κράτος ὡς τρίτον διαιτητὴν.

β) Ἐὰν συμβαλλόμενον κράτος δὲν διορίσῃ διαιτητὴν ἐντὸς τῆς καθορισθείσης προθεσμίας δύναται τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον κράτος νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου διὰ τὰ Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου ὅπως διορίσῃ τοιοῦτον.

Ἀναλόγως διενεργεῖται κατόπιν προσκλήσεως ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους, ὅταν οἱ δύο διαιτηταὶ δὲν συμφωνήσουν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τρίτου διαιτητοῦ.

γ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Πρόεδρος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου διὰ τὰ Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου εἶναι ὑπὴκοος ἐνὸς ἐκ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς αὐτὸν ἀνατιθέμενα καθήκοντα περιέρχονται εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν δὲ καὶ οὗτος τυγχάνει ὑπὴκοος ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους, εἰς τὸν ἀρχαιότερον δικαστὴν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ὁ ὁποῖος δὲν συμπίπτει νὰ ἔχῃ τὴν ιδιότητα ταύτην.

3. Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν. Αἱ ἀποφάσεις του δεσμεύουν ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα κράτη.

Ἐκαστον συμβαλλόμενον κράτος θὰ φέρῃ τὰ ἐξόδα τοῦ παρ' αὐτοῦ διοριζομένου διαιτητοῦ. Τὰ λοιπὰ ἐξόδα κατανέμονται μεταξύ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν εἰς ἴσα μέρη. Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον καθορίζει τὴν διαδικασίαν αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ V.

Μεταβατικαὶ καὶ Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 39.

1. Ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν θεμελιῷ δικαιώμα καταβολῆς παροχῶν διὰ τὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς χρόνον.

2. Διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος παροχῶν κατὰ τὴν προκειμένην σύμβασιν λαμβάνονται ἐπίσης ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ χρόνοι ἀσφαλίσεως, οἵτινες διηνήθησαν κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

3. 'Επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 1 ή προκειμένη σύμβασις ισχύει επίσης και δι' ασφαλιστικές περιπτώσεις, αί όποίαι επήλθον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἐξοφληθῇ διὰ καταβολῶν κεφαλαίου προηγουμένως ἀναγνωρισθεῖσαι ἀξιώσεις. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προκειμένης συμβάσεως συντάξεις ὀφειλόμεναι τὸ πρῶτον βάσει τῆς παρούσης συμβάσεως ἀπονέμονται τῇ αἰτήσῃ τοῦ δικαιούχου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ συντάξεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀπονεμηθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς προκειμένης συμβάσεως, καθορίζονται ἐκ νέου κατ' αἵτησιν τοῦ δικαιούχου.

'Εὰν ἡ αἵτησις περὶ ἀπονομῆς ἢ ἀνακαθορισμοῦ τῆς συντάξεως ὑποβληθῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς προκειμένης συμβάσεως, αἱ παροχαὶ χορηγοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς παρούσης συμβάσεως.

4. 'Εὰν αἱ νομικαὶ διατάξεις τῶν συμβαλλομένων κρατῶν προβλέπουν τὸν ἀποκλεισμόν ἢ τὴν παραγραφὴν ἀξιώσεων, τότε ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀξιώσεις ἐκ τῆς παραγράφου 3 δὲν θὰ ἐφαρμόζονται διὰ τὸν δικαιούχον αἱ ἐν λόγῳ νομικαὶ διατάξεις, ἐὰν ἡ ἐν παραγράφῳ 3 ἀναφερομένη αἵτησις ὑποβληθῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς προκειμένης συμβάσεως. 'Εὰν ἡ αἵτησις ὑποβληθῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ἀξίωσις περὶ παροχῶν ὑφίσταται, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἀποκλεισθῇ ἢ παραγραφῇ ἀπὸ τοῦ χρονικοῦ σημείου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐκτὸς ἐὰν τυγχάνουσιν ἐφαρμογῆς εὐμενέστεραι νομικαὶ διατάξεις ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 3 ἰσχύει ἀναλόγως τὸ ἄρθρον 36 παρ. 1.

*Ἄρθρον 40.

Δικαιώματα, ἀνήκοντα κατὰ τὰς Αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις εἰς πρόσωπον, ὅπερ διὰ πολιτικούς ἢ θρησκευτικούς λόγους ἢ διὰ λόγους καταγωγῆς ὑπέστη βλάβην εἰς τὰς ἐξ ἀπόψεως δικαίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως σχέσεις του, δὲν θίγονται διὰ τῆς προκειμένης συμβάσεως.

*Ἄρθρον 41.

1. 'Ἡ παροῦσα σύμβασις χρήζει ἐπικυρώσεως. Τὰ ἐπικυρωτικά ἔγγραφα δέον νὰ ἀνταλλαγῶσιν τὸ ταχύτερον δυνατὸν ἐν Ἀθήναις.

2. 'Ἡ παροῦσα σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνὸς μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὅποιον ἀντηλλάγησαν τὰ ἐπικυρωτικά ἔγγραφα.

3. 'Ἡ παροῦσα σύμβασις συνομολογεῖται δι' ἀόριστον χρόνον.

'Εκάτερον τῶν συμβαλλομένων κρατῶν δύναται νὰ καταγγεῖλῃ ταύτην ἐγγράφως διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ τηρουμένης προθεσμίας τριῶν μηνῶν.

4. Εἰς περίπτωσιν καταγγελίας αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως συνεχίζουσιν ἰσχύεσθαι διὰ κτηθέντα δικαιώματα καὶ δὴ χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὅψιν περιοριστικαὶ διατάξεις προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν οἰκείων συστημάτων διὰ τὴν περίπτωσιν διαμονῆς ἡσφαλισμένου τινος ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ.

ΕἰΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΟΥ οἱ πληρεξούσιοι ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ὑπέγραψαν τὴν προκειμένην σύμβασιν.

'Εγένετο ἐν Βιέννῃ τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1979, εἰς δύο πρωτότυπα εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀμφοτέρω δὲ τὰ κείμενα εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

Διὰ τὴν
'Ελληνικὴν Δημοκρατίαν
(ὕπογραφή)

Διὰ τὴν
Αὐστριακὴν Δημοκρατίαν
(ὕπογραφή)

ΤΕΛΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

'Επὶ τῇ ὑπογραφῇ τῆς σήμερον μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας καταρτισθείσης συμβάσεως περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, οἱ πληρεξούσιοι ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν δηλοῦσιν ὅτι ὑφίσταται συμφωνία ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν ὁρων :

I. 'Επὶ τοῦ ἁρθροῦ 2 τῆς Συμβάσεως :

1. 'Ἡ παράγραφος 1 ἀριθμὸς 1 δὲν ἀφορᾷ εἰς τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις περὶ ἀσφαλίσεως τῶν συμβολαιογράφων.

2. 'Ἡ παράγραφος 4 δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Αὐστρίας συναφθείσας συμβάσεις, ἐφ' ὅσον αὐταὶ περιλαμβάνουν ρυθμίσεις σχετικῶς μὲ τὴν ἀνάληψιν ασφαλιστικοῦ τινος βάρους.

II. 'Επὶ τοῦ ἁρθροῦ 4 τῆς Συμβάσεως :

1. Ρυθμίσεις σχετικῶς μὲ τὴν ἀνάληψιν ασφαλιστικοῦ τινος βάρους περιλαμβανόμεναι εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Αὐστρίας συναφθείσας συμβάσεις παραμένουν ἄθικτοι.

2. Αἱ νομικαὶ διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν σύμπραξιν τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν εἰς τὰ ὄργανα τῶν φορέων καὶ τῶν συνδέσμων ὡς καὶ εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ Κοινωνικῇ Ἀσφαλείᾳ παραμένουν ἄθικτοι.

3. Αἱ νομικαὶ διατάξεις τοῦ αὐστριακοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Νόμου τῆς 22.11.1961 περὶ ἀξιώσεων καὶ προσδοκιῶν παροχῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν συντάξεως καὶ τὴν ἀσφάλισιν ἀτυχήματος λόγω ἀπασχολήσεων ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ, ὡς καὶ αἱ νομικαὶ διατάξεις περὶ λήψεως ὑπ' ὅψιν τῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς πρώην αὐстроουγγρικῆς μοναρχίας ἐκτὸς τῆς Αὐστρίας διανυθέντων χρόνων αὐτοτελοῦς βιοποριστικῆς ἐργασίας παραμένουν ἄθικτοι.

4. Αἱ αὐστριακαὶ νομικαὶ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν παροχὴν βοήθειας ἐν περιπτώσει ἀνάγκης (Notstandshilfe) παραμένουν ἄθικτοι.

5. Αἱ νομικαὶ διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν σχετικῶς μὲ τὴν ἀσφάλισιν προσώπου ἀπασχολομένου εἰς μίαν κρατικὴν ἀποστολὴν, ἐνὸς ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς τρίτον Κράτος ἢ εἰς μέλη μιᾶς τοιαύτης ἀποστολῆς, παραμένουν ἄθικτοι.

III. 'Επὶ τοῦ ἁρθροῦ 5 τῆς Συμβάσεως :

'Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀντισταθμιστικὸν ἐπίδομα (Ausgleichszulage) κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις.

IV. 'Επὶ τοῦ ἁρθροῦ 8 τῆς Συμβάσεως :

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν Αὐστριακῶν Ἐμπορικῶν ἐπιτετραμένων καὶ τῶν ἀπεσταλμένων συνεργατῶν αὐτῶν.

V. 'Επὶ τοῦ ἁρθροῦ 11 τῆς Συμβάσεως :

'Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἐν Αὐστρίᾳ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ προσωρινῆς διαμονῆς ἐν σχέσει μὲ τὴν θεραπείαν ὑπὸ κατ' ἐλεύθερον ἐπάγγελμα, ἐργαζομένων ἱατρῶν, ὁδοντιάτρων καὶ ὁδοντοτεχνιτῶν, μόνον κατ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐξῆς πρόσωπα :

α) πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἀπασχολήσεώς των διαμένουσιν ἐν Αὐστρίᾳ ὡς καὶ τὰ συνοδεύοντα αὐτὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των.

β) πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐπισκέπτονται τὴν ἐν Αὐστρίᾳ συνήθως διαμένουσιν οἰκογένειάν των.

γ) πρόσωπα τὰ ὁποῖα διαμένουσιν ἐν Αὐστρίᾳ ἕνεκεν ἄλλων λόγων, ἐφ' ὅσον τοῖς παρασχεθῇ περιπατητικὴ (ὡς ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν) θεραπεία διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἁρμοδίου διὰ τὸν τόπον διαμονῆς αὐτῶν περιφερειακοῦ Ταμεῖου Ἀσθενείας.

VI. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς Συμβάσεως :

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου (2) ἡ ἀπόδοσις τῶν δαπανῶν διὰ δικιούχους τῆς αὐστριακῆς ἀσφαλίσεως συντάξεως γίνεται ἐκ τῶν καταβαλλομένων εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐνωσιν τῶν αὐστριακῶν ασφαλιστικῶν φορέων εἰσφορῶν ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τῶν συνταξιούχων.

VII. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 23 τῆς Συμβάσεως :

Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἰσχύει διὰ τὴν κτῆσιν τοῦ δικαιώματος δι' ἐπίδομα ἀδείας ἕνεκα λοχείας (Karenzurlaubsgeld) κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις.

VIII. Εἰς τὸ Μέρος III Κεφάλαιον 5 τῆς Συμβάσεως :

1. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 4 μόνον ἐπὶ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 24 ἕως 29 διαλαμβανομένων προσώπων.

2. Ἀξίωσις δι' οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα (ἄρθρον 24) ὑφίσταται μόνον ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις δὲν προσκρούει εἰς τὰς ὑφισταμένας διατάξεις περὶ ἀπασχολήσεως ἀλλοδαπῶν μισθωτῶν.

Ἀξίωσις δι' οἰκογενειακὸν ἐπίδομα κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις ὑφίσταται μόνον, ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἐν Αὐστρίᾳ διαρκεῖ τοῦλάχιστον ἓνα ἡμερολογιακὸν μῆνα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ χρόνου ἀναμονῆς δὲν χωρεῖ συνυπολογισμὸς κατὰ τὸ ἄρθρον 26 παρ. 1.

3. Ἀξίωσις δι' ἠϋξημένον οἰκογενειακὸν ἐπίδομα διὰ σημαντικῶς ἀνάπηρα τέκνα, κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις, ὑφίσταται μόνον διὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα διαμένουν μόνιμως εἰς Αὐστρίαν.

IX. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 39 τῆς Συμβάσεως :

Τὸ Μέρος III Κεφάλαιον 2 δὲν ἰσχύει εἰς περιπτώσεις εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὰς αὐστριακὰς νομικὰς διατάξεις περὶ ἀσφαλίσεως συντάξεως τῶν ἐν τῇ Γεωργίᾳ καὶ τῇ Δασονομίᾳ αὐτοτελῶς βιοποριστικῶς ἐργαζομένων, τυγχάνουσιν ἐφαρμοστέαι αἱ νομικαὶ διατάξεις τῆς Προσθέτου Γεωργικῆς Ἀσφαλίσεως συντάξεως.

Τὸ τελικὸν τοῦτο πρωτόκολλον ἀποτελεῖ συστατικὸν στοιχεῖον τῆς Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Τίθεται ἐν ἰσχύι κατὰ τὴν αὐτὴν μὲ τὴν Σύμβασιν ἡμέραν καὶ παρὰ μὲν ἐν ἰσχύι ἐφ' ὅσον χρόνον ἤθελεν ἰσχύσει καὶ αὕτη.

ΕἰΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΟΥ οἱ Πληρεξούσιοι ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ὑπέγραψαν τὸ παρὸν τελικὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Βιέννῃ τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1979, εἰς δύο πρωτότυπα εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀμφοτέρω δὲ τὰ κείμενα εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

Διὰ τὴν

Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν
(ὑπογραφή)

Διὰ τὴν

Αὐστριακὴν Δημοκρατίαν
(ὑπογραφή)

Σ Υ Μ Φ Ω Ν Ο Ν

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας Συμβάσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 30 παράγραφος 1 τῆς ἀπὸ 14.12.1979 Συμβάσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας —ἀποκαλουμένης ἐφεξῆς Συμβάσεως— αἱ ἁρμοδία ἀρχαὶ καὶ δὴ,

διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν

ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, καὶ

ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας,

διὰ τὴν Αὐστριακὴν Δημοκρατίαν

ὁ Ὁμοσπονδιακὸς Ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Διοικήσεως

καὶ ὁ Ὁμοσπονδιακὸς Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν συνεφώνησαν, πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως, τὰ ἀκόλουθα :

ΜΕΡΟΣ I.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Ἐννοιολογικοὶ προσδιορισμοί.

Εἰς τὸ παρὸν Σύμφωνον οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τῆς Συμβάσεως καθορισθέντες ὅροι θὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐννοίαν ἢ ὁποία ἐδόθη εἰς αὐτοὺς εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον.

Ἄρθρον 2.

Ὑπηρεσίαι Συνδέσμου.

1. Ὑπηρεσίαι Συνδέσμου κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τῆς Συμβάσεως εἶναι :

ἐν Ἑλλάδι :

διὰ τὴν ἀσφάλισιν γήρατος, θανάτου, ἀναπηρίας, ἀσθενείας, μητρότητος, ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν :

Τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (ΙΚΑ)

διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἀνεργίας καὶ διὰ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα :

Ὁ Ὁργανισμὸς Ἀπασχολήσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ (ΟΑΕΔ).

ἐν Αὐστρίᾳ :

διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, τὴν ἀσφάλισιν ἀτυχήματος καὶ τὴν ἀσφάλισιν συντάξεως :

Ἡ Ἀνωτάτη Ἐνωσις τῶν αὐστριακῶν φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως

διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας :

Τὸ Τοπικὸν Γραφεῖον Ἐργασίας τῆς Βιέννης

διὰ τὰ οἰκογενειακὰ βοηθήματα :

Τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

2. Εἰς τὰς Ὑπηρεσίας Συνδέσμου ἀνατίθενται τὰ εἰς τὸ παρὸν Σύμφωνον καθοριζόμενα καθήκοντα. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως δύνανται αὗται νὰ ἐπικοινωνοῦν ἀμέσως μεταξὺ τῶν ὡς καὶ μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων ἢ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐξουσιοδοτούμενων.

Ὁφείλουν ἐπίσης νὰ παρέχουν μεταξὺ των ἀμοιβαίαν συνδρομὴν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως.

ΜΕΡΟΣ II.

Ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων περὶ τῶν ἐφαρμοστέων νομικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 3.

Ἀποστολαί.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 1 τῆς

Συμβάσεως δέον όπως βεβαιούται ή εξακολουθήσις τής ισχύος τών νομικῶν διατάξεων τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

Ἡ βεβαίωσις χορηγεῖται :

ἐν Ἑλλάδι,
ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων
ἐν Αὐστρία,
ὑπὸ τοῦ φορέως ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ.

Ἐφαρμογὴ τῶν εἰδικῶν διατάξεων περὶ τῶν καθ' ἕκαστον παροχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1.

Ἀσθένεια καὶ μητρότης.

Ἄρθρον 4.

Συνυπολογισμὸς τῶν χρόνων.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθροῦ 10 τῆς Συμβάσεως ὑπὸ τινος φορέως τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον δέον ὅπως υποβάλῃ βεβαίωσιν περὶ τῶν κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν χρόνων.

Ἡ βεβαίωσις χορηγεῖται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου :

ἐν Ἑλλάδι,
ὑπὸ τοῦ φορέως ἀσφαλίσεως ἀσθενείας
ἐν Αὐστρία,
ὑπὸ τοῦ φορέως ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

Ἄρθρον 5.

Χορήγησις παροχῶν εἰς εἶδος.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἁρθρῶν 11 καὶ 12 τῆς Συμβάσεως δέον ὅπως υποβάλληται εἰς τὸν περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 13 τῆς Συμβάσεως φορέα, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ δικαιώματος, βεβαίωσις τοῦ ἀρμοδίου φορέως.

2. Ὁ φορεὺς τοῦ τόπου διαμονῆς δέον ὅπως διενεργῇ τὸν ἱατρικὸν ἐλεγχὸν ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἰδίου αὐτοῦ ἡσφαλισμένου καὶ δέον ὅπως γνωστοποιῇ εἰς τὸν ἀρμοδίον φορέα τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐλέγχου.

3. Ἐφ' ὅσον παρέχεται νοσοκομικὴ περίθαλψις ὁ περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 13 τῆς Συμβάσεως φορεὺς δέον ὅπως ἀναγγέλῃ ἀμελλητὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον φορέα τὴν ἡμέραν τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ τὴν πιθανὴν διάρκειαν τῆς ἐν αὐτῷ παραμονῆς ὡς καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου.

4. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθροῦ 11 παράγραφος 2 τῆς Συμβάσεως ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ παρὸν Σύμφωνον κατὰλογος τῶν τεχνητῶν μελῶν, μεγαλυτέρων βοηθητικῶν μέσων καὶ ἄλλων παροχῶν εἰς εἶδος οὐσιώδους σημασίας. Ἐφ' ὅσον χορηγοῦνται τοιαῦται παροχαὶ λόγω ἀπολύτως ἐπείγουσας ἀνάγκης, δέον ὅπως ὁ ἐν ἁρθρῷ 13 φορεὺς γνωστοποιῇ τοῦτο ἀμελλητὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον φορέα.

Ἄρθρον 6.

Ἀπόδοσις τῆς δαπάνης παροχῶν εἰς εἶδος ἐν περιπτώσει μὴ τήρησεως τῆς προβλεπομένης διαδικασίας.

Ἐφ' ὅσον δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ τήρησις τῶν προβλεπομένων Κανόνων διαδικασίας αἱ προκύπτουσαι δαπάναι ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου φορέως τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου, συμφώνως πρὸς τὰς διὰ τὸν ἐν ἁρθρῷ 13 ἀναφερόμενον φορέα ἰσχυοῦσας τιμὰς. Ὁ ἐν ἁρθρῷ 13 ἀναφερόμενος φορεὺς δέον ὅπως παρέχῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον φορέα τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας περὶ τῶν τιμῶν τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.

Γῆρας, Ἀναπηρία, καὶ Θάνατος.
(συντάξεις)

Ἄρθρον 7.

Ἐπεξεργασία τῶν αἰτήσεων χορηγήσεως παροχῶν.

1. Οἱ ἀρμοδίοι φορεῖς δέον ὅπως πληροφοροῦν ἀλλήλους ἀμελλητὶ περὶ τῆς υποβολῆς αἰτήσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ Μέρος ΙΙΙ κεφάλαιον 2 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 33 παράγραφος 2 τῆς Συμβάσεως.

2. Οἱ ἀρμοδίοι φορεῖς δέον ὅπως ἐν συνεχείᾳ παρέχουν πρὸς ἀλλήλους καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς παροχῆς στοιχεῖα, ἐπισυνάπτοντες ἐνδεχομένως ἱατρικὰς γνωματεύσεις.

3. Οἱ ἀρμοδίοι φορεῖς δέον ὅπως κοινοποιοῦν πρὸς ἀλλήλους τὰς ἐν τῇ διαδικασίᾳ τῆς χορηγήσεως τῶν παροχῶν ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις.

Ἄρθρον 8.

Πληρωμαὶ τῶν συντάξεων.

Οἱ ἀρμοδίοι φορεῖς δέον ὅπως καταβάλλουν τὰς συντάξεις γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς δικαιούχους.

Ἄρθρον 9.

Στατιστικὰ στοιχεῖα.

Οἱ ἀρμοδίοι φορεῖς δέον ὅπως ἀποστέλλουν εἰς τὴν οἰκίαν Ὑπηρεσίαν Συνδέσμου ἐτήσιον στατιστικὸν πῖνακα περὶ τῶν εἰς τὸ ἔτερον συμβαλλόμενον Κράτος γενομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 πληρωμῶν. Οἱ ἐν λόγῳ στατιστικοὶ πίνακες δέον ὅπως ἀνταλλάσσονται ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν Συνδέσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3.

Ἐργατικά αὐτυχήματα καὶ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι.

Ἄρθρον 10.

Χορήγησις παροχῶν εἰς εἶδος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθροῦ 21 παράγραφος 1 τῆς Συμβάσεως ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τὸ ἄρθρον 5.

Ἄρθρον 11.

Πληρωμὴ συντάξεων, στατιστικὰ στοιχεῖα.

Ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.

Ἀνεργία.

Ἄρθρον 12.

Διαδικασία.

Ἐὰν πρόσωπόν τι αἰτεῖται βάσει τοῦ ἁρθροῦ 23 τῆς Συμβάσεως χρηματικὴν παροχὴν λόγω ἀνεργίας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, δέον ὅπως, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, ζητοῦνται πληροφορίαι ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε Ὑπηρεσίας Συνδέσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Οἰκογενειακὰ Ἐπιδόματα.

Ἄρθρον 13.

Πιστοποιητικὸν οἰκογενειακῆς καταστάσεως.

1. Πρὸς λήψιν τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων αἱ ἀρμοδία Ὑπηρεσίαι ἐκδίδουν βεβαιώσεις, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτουν :

α) τὰ ἀτομικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐργαζομένου

β) τὸ ὄνοματεπώνυμον τῶν τέκνων, διὰ τὰ ὁποῖα αἰτοῦνται οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα

γ) αἱ χρονολογίαι γεννήσεως τῶν τέκνων

δ) ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις τῶν τέκνων.

ε) ποῖα ἢ μεταξύ μισθωτοῦ καὶ τέκνων ὑφισταμένη νομικὴ κατάσταση (γνήσιον τέκνον, νόθον τέκνον, προγονός, θετόν τέκνον, τέκνον ὑπὸ κηδεμονίαν)

στ) ὁ τόπος μονίμου διαμονῆς τῶν τέκνων

ζ) ἐὰν τὰ τέκνα ὅταν δὲν συνοικοῦν μετὰ τοῦ μισθωτοῦ συντηροῦνται κατὰ κύριον λόγον ὑπ' αὐτοῦ

η) καὶ ἐφ' ὅσον τὰ τέκνα ἔχουν ἴδιον εἰσόδημα, τὸ ὕψος τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ.

2. Ἡ διάρκεια ἰσχύος τῶν βεβαιώσεων περιορίζεται εἰς ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως.

3. Ἀρμόδιαι Ὑπηρεσίαι, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρ. 1, εἶναι :

ἐν Αὐστρίᾳ,
αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι

ἐν Ἑλλάδι,

ὁ Ὄργανισμός Ἀπασχολήσεως Ἑργατικοῦ Δυναμικοῦ.

Ἄρθρον 14.

Βεβαίωσις περὶ τῶν χορηγηθέντων οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων.

Ὁ ἀρμόδιος φορεὺς ἐκάστου συμβαλλομένου Κράτους ἐκδίδει, κατόπιν αἰτήσεως, βεβαίωσιν διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ χορηγηθέντα οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος, διὰ νὰ προβληθῇ καὶ εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος ἀξίωσις δι' οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα.

Ἡ ἐν λόγῳ βεβαίωσις δέον ὅπως περιλαμβάνη :

α) τὰ ὀνόματα τῶν τέκνων διὰ τὰ ὁποῖα παρέχονται οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα

β) τὴν χρονικὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν παρέχονται τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα καὶ

γ) τὸ ὕψος τῶν χορηγηθέντων οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων.

ΜΕΡΟΣ IV.

Οἰκονομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 15.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 14 καὶ 21 παράγραφος 3 τῆς Συμβάσεως ἡ ἀξίωσις πρὸς ἀπόδοσιν τῶν δαπανῶν διὰ παροχὰς εἰς εἶδος δέον ὅπως προβάλληται μετὰ τὸ πέρας τῆς χορηγήσεως τῆς παροχῆς ἢ δι' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἐξάμηνον καὶ ἐκπληροῦται ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν λήψιν τῶν δικαιολογητικῶν τῆς ἀπαιτήσεως.

ΜΕΡΟΣ V.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 16.

Τυποποιημένα ἔγγραφα.

Ἐφ' ὅσον εἰς τὸ παρὸν Σύμφωνον προβλέπονται βεβαιώσεις, ἐκθέσεις καὶ τυποποιημένα ἔγγραφα, τὰ σχετικὰ ἔντυπα καθορίζονται ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπηρεσιῶν Συνδέσμου.

Ἄρθρον 17.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Τὸ παρὸν Σύμφωνον τίθεται ἐν ἰσχύϊ ταυτοχρόνως μετὰ τῆς Συμβάσεως.

Ἐγένετο ἐν Βιέννῃ τῇ 17 Ἰανουαρίου 1980

εἰς δύο πρωτότυπα εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀμφότερα δὲ τὰ κείμενα εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

Διὰ τὸν Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργὸν Κοινωνικῆς Διοικήσεως	Διὰ τὸν Ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
(Ὑπογραφή)	(Ὑπογραφή)

Διὰ τὸν Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν	Διὰ τὸν Ὑπουργὸν Ἑργασίας
(Ὑπογραφή)	(Ὑπογραφή)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίναξ τῶν τεχνητῶν μελῶν, μεγαλύτερων βοηθητικῶν μέσων καὶ ἄλλων εἰς εἶδος παροχῶν οὐσιώδους σημασίας (ἄρθρον 5 παράγραφος 4).

1. Τεχνητὰ μέλη, ὀρθοπεδικαὶ συσκευαὶ καὶ κηδεμόνες, συμπεριλαμβανομένων ὀρθοπεδικῶν κορσέδων, μετ' ἐπένδυσιν, μετὰ συμπληρωμάτων, ἐξαρτημάτων καὶ ἐργαλείων.

2. Ὀρθοπεδικὰ ὑποδήματα, ἐνδεχομένως μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου συνήθους ὑποδήματος (μὴ ὀρθοπεδικοῦ).

3. Πλαστικὰ σιαγόνων καὶ προσώπου, φενάκαι.

4. Πρότυπα (ἀναπαραστάσεις τῶν διαφόρων μελῶν τοῦ σώματος) τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ὀρθὴν κατασκευὴν τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἕως 3 ἀναφερομένων ἀντικειμένων.

5. Τεχνητοὶ ὀφθαλμοί, φακοὶ ἐπαφῆς, μεγεθυντικαὶ καὶ μακρᾶς ἀκτίνος διόπτραι.

6. Ἀκουστικαὶ συσκευαὶ, ἰδίᾳ ἀκουστικὰ καὶ φωνητικὰ συσκευαί.

7. Τεχνητοὶ ὀδόντες (σταθεροὶ καὶ κινητοὶ) καὶ συμπληρωματικαὶ προθέσεις τῆς στοματικῆς κοιλότητος.

8. Ἀμαξίδια ἀσθενῶν, κυλιόμενα καθίσματα ὡς καὶ ἄλλα μηχανικὰ μέσα κινήσεως.

9. Κύνες ὁδηγοὶ τυφλῶν.

10. Ἀνανέωσις τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 1-8 ἀναφερομένων ἀντικειμένων.

11. Πάντα τὰ λοιπὰ θεραπευτικὰ, βοηθητικὰ καὶ παρόμοια μέσα, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη ἐν Αὐστρίᾳ ὑπερβαίνει τὰ 5.000 σελλίνια, ἐν Ἑλλάδι δὲ ὑπερβαίνει τὰς 14.000 δραχμάς.

ABKOMMEN
ZWISCHEN DER HELLENISCHEN REPUBLIK
UND DER
REPUBLIK ÖSTERREICH
ÜBER
SOZIALE SICHERHEIT

Die Hellenische Republik und die Republik Österreich, von dem Wunsche geleitet, die gegenseitigen Beziehungen zwischen den beiden Staaten auf dem Gebiet der Sozialen Sicherheit zu regeln, sind übereingekommen, folgendes Abkommen zu schliessen :

ABSCHNITT I

Allgemeine Bestimmungen

Artikel 1

(1) In diesem Abkommen bedeuten die Ausdrücke

1. «Griechenland»
die Hellenische Republik,
«Österreich»
die Republik Österreich;
2. «Gebiet»
in bezug auf Griechenland
das Gebiet der Hellenischen Republik,
in bezug auf Österreich
dessen Bundesgebiet;
3. «Staatsangehöriger»
in bezug auf Griechenland
dessen Staatsangehöriger,
in bezug auf Österreich
dessen Staatsbürger;
4. «Rechtsvorschriften»
die Gesetze, Verordnungen und Satzungen, die sich auf die im Artikel 2 Absatz 1 bezeichneten Zweige der Sozialen Sicherheit beziehen;
5. «zuständige Behörde»
in bezug auf Griechenland
der Minister für Sozialdienste, hinsichtlich der Arbeitslosenversicherung und der Familienbeihilfen der Arbeitsminister,
in bezug auf Österreich
den Bundesminister für soziale Verwaltung, hinsichtlich der Familienbeihilfen den Bundesminister für Finanzen;
6. «Träger»
die Einrichtung oder die Behörde, der die Durchführung der im Artikel 2 bezeichneten Rechtsvorschriften oder eines Teiles davon obliegt;
7. «zuständiger Träger»
den nach den anzuwendenden Rechtsvorschriften zuständigen Träger;
8. «Familienangehöriger»
einen Familienangehörigen nach den Rechtsvorschriften des Vertragsstaates, in dem der Träger, zu dessen Lasten die Leistungen zu gewähren sind, seinen Sitz hat;
9. «Geldleistung», «Rente» oder «Pension»
eine Geldleistung, Rente oder Pension einschliesslich aller ihrer Teile aus öffentlichen Mitteln, aller Zuschläge, Anpassungsbeträge, Zulagen sowie Kapitalsabfindungen und Zahlungen, die als Beitragserstattungen geleistet werden;
10. «Familienbeihilfen»
in bezug auf Griechenland
die Familienbeihilfen für Dienstnehmer
in bezug auf Österreich
die Familienbeihilfe.

(2) In diesem Abkommen haben andere Ausdrücke die Bedeutung, die ihnen nach den betreffenden Rechtsvorschriften zukommt.

Artikel 2

(1) Dieses Abkommen bezieht sich:

1. auf die griechischen Rechtsvorschriften

a) über das allgemeine System der Sozialversicherung der Dienstnehmer und ihnen Gleichgestellten für die Risiken Alter, Tod, Invalidität, Krankheit und Mutterschaft, Arbeitsunfälle, Berufskrankheiten,

b) über die Sondersysteme der Sozialversicherung, die bestimmte Kategorien von Arbeitnehmern und ihnen Gleichgestellten sowie von selbständig oder freiberuflich Erwerbstätigen gegen bestimmte Risiken schützen, mit Ausnahme der Sondersysteme für Landwirte und Seeleute der Handelsmarine, auf die das Abkommen keine Anwendung findet, es sei denn, dass die Vertragsstaaten eine entsprechende Zusatzvereinbarung treffen,

c) über die Arbeitslosenversicherung und die Familienbeihilfe für Dienstnehmer;

2. auf die österreichischen Rechtsvorschriften über

a) die Krankenversicherung;

b) die Unfallversicherung;

c) die Pensionsversicherung;

d) die Arbeitslosenversicherung;

e) die Familienbeihilfe.

(2) Dieses Abkommen bezieht sich auch auf alle Rechtsvorschriften, welche die im Absatz 1 bezeichneten Rechtsvorschriften zusammenfassen, ändern oder ergänzen.

(3) Dieses Abkommen bezieht sich nicht auf Rechtsvorschriften über ein neues System oder einen neuen Zweig der Sozialen Sicherheit und nicht auf Systeme für Opfer des Krieges und seiner Folgen.

(4) Rechtsvorschriften, die sich aus Übereinkommen mit dritten Staaten ergeben, sind bei Anwendung dieses Abkommens nicht zu berücksichtigen.

Artikel 3

(1) Dieses Abkommen gilt, soweit es nichts anderes bestimmt, für die Staatsangehörigen der Vertragsstaaten sowie für ihre Angehörigen und Hinterbliebenen.

(2) Dieses Abkommen ist auch auf Flüchtlinge im Sinne der Konvention vom 28. Juli 1951 über die Rechtsstellung der Flüchtlinge und des Protokolls hiezu vom 31. Jänner 1967 sowie auf Staatenlose anzuwenden.

Artikel 4

Bei Anwendung der Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates stehen, soweit dieses Abkommen nichts anderes bestimmt, dessen Staatsangehörigen die Staatsangehörigen des anderen Vertragsstaates gleich.

Artikel 5

Pensionen, Renten und andere Geldleistungen, mit Ausnahme der Geldleistungen bei Arbeitslosigkeit, die nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates gebühren, sind, soweit dieses Abkommen nichts anderes bestimmt, auch bei Aufenthalt des Berechtigten im Gebiet des anderen Vertragsstaates zu zahlen.

ABSCHNITT II

Bestimmungen über die Anzuwendenden Rechtsvorschriften

Artikel 6

Die Versicherungspflicht einer erwerbstätigen Person

richtet sich, soweit die Artikel 7 und 8 nichts anderes bestimmen, nach den Rechtsvorschriften des Vertragsstaates, in dessen Gebiet die Erwerbstätigkeit ausgeübt wird. Dies gilt bei Ausübung einer unselbstständigen Erwerbstätigkeit auch dann, wenn sich der Wohnort des Dienstnehmers oder der Sitz seines Dienstgebers im Gebiet des anderen Vertragsstaates befindet.

Artikel 7

(1) Wird ein Dienstnehmer, der im Gebiet eines Vertragsstaates von einem Unternehmen beschäftigt wird, dem er gewöhnlich angehört, von diesem Unternehmen zur Ausführung einer Arbeit für dessen Rechnung in das Gebiet des anderen Vertragsstaates entsendet, so sind bis zum Ende des 24. Kalendermonats nach dieser Entsendung die Rechtsvorschriften des ersten Vertragsstaates so weiter anzuwenden, als wäre er noch in dessen Gebiet beschäftigt.

(2) Wird ein Dienstnehmer eines Luftfahrtunternehmens mit dem Sitz im Gebiet eines Vertragsstaates aus dessen Gebiet in das Gebiet des anderen Vertragsstaates entsendet, so sind die Rechtsvorschriften des ersten Vertragsstaates so weiter anzuwenden, als wäre er noch in dessen Gebiet beschäftigt.

(3) Die Besatzung eines Seeschiffes sowie andere nicht nur vorübergehend auf einem Seeschiff beschäftigte Personen unterliegen den Rechtsvorschriften des Vertragsstaates, dessen Flagge das Schiff führt.

(4) Wird ein öffentlich-rechtlich Bediensteter oder ein ihm nach den Vorschriften des in Betracht kommenden Vertragsstaates Gleichgestellter mit Ausnahme der durch Artikel 8 erfassten Personen in das Gebiet des anderen Vertragsstaates entsendet, so gelten die Rechtsvorschriften des Vertragsstaates, bei dessen Verwaltung er beschäftigt ist.

Artikel 8

Für Diplomaten und Berufskonsuln und für das Verwaltungs- und technische Personal der von Diplomaten und Berufskonsuln geleiteten Vertretungsbehörden sowie für Mitglieder des dienstlichen Hauspersonals dieser Vertretungsbehörden und für die ausschliesslich bei Diplomaten, Berufskonsuln und Mitgliedern der von Berufskonsuln geleiteten Vertretungsbehörden beschäftigten privaten Hausangestellten gelten - soweit dieser Personenkreis in der Wiener Konvention über diplomatische Beziehungen beziehungsweise in der Wiener Konvention über konsularische Beziehungen erfasst ist - die Bestimmungen dieser Konventionen.

Artikel 9

Auf gemeinsamen Antrag des Dienstnehmers und des Dienstgebers oder auf Antrag sonstiger Erwerbstätiger kann die zuständige Behörde des Vertragsstaates, dessen Rechtsvorschriften nach den Artikeln 6 bis 8 anzuwenden wären, die Befreiung von diesen Rechtsvorschriften zulassen, wenn die in Betracht kommende Person den Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates unterstellt wird. Bei der Entscheidung ist auf die Art und die Umstände der Erwerbstätigkeit Bedacht zu nehmen. Vor der Entscheidung ist der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaates Gelegenheit zur Stellungnahme zu geben. Ist der Dienstnehmer nicht in dessen Gebiet beschäftigt, so ist er so zu behandeln, als wäre er in diesem Gebiet beschäftigt.

ABSCHNITT III

Besondere Bestimmungen

KAPITEL 1

Krankheit und Mutterschaft

Artikel 10

Hat eine Person nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten Versicherungszeiten erworben, so sind diese für den Erwerb eines Leistungsanspruchs zusammenzurechnen, soweit sie nicht auf dieselbe Zeit entfallen.

Artikel 11

(1) Eine Person, welche die Voraussetzungen für einen Leistungsanspruch nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates erfüllt oder erfüllen würde, wenn sie sich im Gebiet dieses Staates befände, erhält bei Aufenthalt im Gebiet des anderen Vertragsstaates zu Lasten des zuständigen Trägers Sachleistungen vom Träger ihres Aufenthaltsortes nach den für diesen Träger geltenden Rechtsvorschriften; dies gilt bei einem vorübergehenden Aufenthalt nur, wenn der Zustand der Person sofort die Gewährung solcher Leistungen erforderlich macht.

(2) Im Falle des Absatzes 1 hängt die Gewährung von Körperersatzstücken, grösseren Hilfsmitteln und anderen Sachleistungen von erheblicher Bedeutung davon ab, dass der zuständige Träger hierzu seine Zustimmung gibt, es sei denn, dass die Gewährung der Leistung nicht aufgeschoben werden kann, ohne das Leben oder die Gesundheit des Betroffenen ernsthaft zu gefährden.

(3) Im Falle des Absatzes 1 sind die Geldleistungen vom zuständigen Träger nach den für ihn geltenden Rechtsvorschriften zu gewähren.

(4) Die vorhergehenden Absätze sind auf Familienangehörige einer unter Absatz 1 fallenden Person entsprechend anzuwenden. Dies gilt jedoch nicht, wenn der betreffende Familienangehörige in dem Vertragsstaat, in dem er sich aufhält, einen Anspruch auf Sachleistungen hat.

Artikel 12

(1) Wohnt ein nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten zum Bezug von Pensionen Berechtigter im Gebiet eines Vertragsstaates und hat er dort aufgrund der Rechtsvorschriften dieses Staates Anspruch auf Sachleistungen, so werden sie ihm und seinen Familienangehörigen von dem Träger seines Wohnortes zu dessen Lasten und nach den für ihn geltenden Rechtsvorschriften gewährt, als ob er zum Bezug einer Pension lediglich aufgrund dieser Rechtsvorschriften berechtigt wäre.

(2) Wohnt ein nach den Rechtsvorschriften nur eines Vertragsstaates zum Bezug einer Pension Berechtigter im Gebiet des anderen Vertragsstaates, so werden ihm und seinen Familienangehörigen Sachleistungen von dem Träger seines Wohnortes nach den für ihn geltenden Rechtsvorschriften gewährt, als ob er zum Bezug einer Pension nach den Rechtsvorschriften dieses Staates berechtigt wäre. Diese Leistungen gehen zu Lasten des zuständigen Trägers des Staates, in dem der zur Pensionszahlung verpflichtete Träger seinen Sitz hat.

(3) In den Fällen des Absatzes 2 ist Artikel 11 Absatz 2 anzuwenden.

(4) Wohnen die Familienangehörigen eines nach den Rechtsvorschriften eines oder beider Vertragsstaaten

zum Bezug einer Pension Berechtigten im Gebiet des anderen als den Vertragsstaates, in dem der Berechtigte selbst wohnt, so erhalten sie Sachleistungen, als ob der Berechtigte in demselben Staat wohnen würde. Die Sachleistungen werden vom Träger des Wohnortes nach den für diesen Träger geltenden Rechtsvorschriften gewährt. Artikel 11 Absatz 4 zweiter Satz ist entsprechend anzuwenden.

(5) Ein nach den Rechtsvorschriften eines oder beider Vertragsstaaten zum Bezug einer Pension Berechtigter oder einer seiner Familienangehörigen erhält Sachleistungen bei einem vorübergehenden Aufenthalt im Gebiet des anderen als des Vertragsstaates, in dem er wohnt. Diese Leistungen werden vom Träger des Aufenthaltsortes nach den für diesen Träger geltenden Rechtsvorschriften gewährt; in diesem Fall ist Artikel 11 Absatz 2 anzuwenden.

(6) In den Fällen der Absätze 4 und 5 gehen die Sachleistungen zu Lasten des nach Absatz 1 oder 2 in Betracht kommenden Trägers.

(7) Die vorstehenden Absätze gelten entsprechend für Pensionswerber beziehungsweise deren Familienangehörige.

Artikel 13

Die im Artikel 11 Absätze 1 und 4 sowie im Artikel 12 Absätze 2, 4 und 5 vorgesehenen Sachleistungen werden gewährt

in Griechenland

von der örtlich zuständigen Zweigstelle der Sozialversicherungsanstalt,

in Österreich

von der für den Aufenthalts- beziehungsweise Wohnort der betreffenden Person zuständigen Gebietskrankenkasse für Arbeiter und Angestellte.

Artikel 14

(1) Der zuständige Träger hat dem Träger des Aufenthalts- beziehungsweise Wohnorts die aufgewendeten Beträge mit Ausnahme der Verwaltungskosten zu erstatten.

(2) Die zuständigen Behörden können zur verwaltungsmässigen Vereinfachung vereinbaren, dass für alle Fälle oder für bestimmte Gruppen von Fällen anstelle von Einzelabrechnungen der Aufwendungen Pauschalzahlungen treten.

KAPITEL 2

Alter, Invalidität und Tod
(Pensionen)

Artikel 15

Hat eine Person nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten Versicherungszeiten erworben, so sind diese für den Erwerb eines Leistungsanspruches zusammenzurechnen, soweit sie nicht auf dieselbe Zeit entfallen.

Artikel 16

(1) Beanspruchen eine Person, die nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten Versicherungszeiten erworben hat, oder ihre Hinterbliebenen eine Pension, so hat der zuständige Träger die Leistungen auf folgende Weise festzustellen:

a) Der Träger hat nach den von ihm anzuwendenden Rechtsvorschriften festzustellen, ob die betreffende Person unter Zusammenrechnung der Versicherungszeiten Anspruch auf die Leistung hat;

b) besteht ein Anspruch auf eine Leistung, so hat der Träger zunächst den theoretischen Betrag der Leistung zu berechnen, die zustehen würde, wenn alle nach den Rechtsvorschriften der beiden Vertragsstaaten zurückgelegten Versicherungszeiten ausschliesslich nach den für ihn geltenden Rechtsvorschriften zurückgelegt worden wären. Ist der Betrag der Leistung von der Versicherungsdauer unabhängig, so gilt dieser Betrag als theoretischer Betrag;

c) sodann hat der Träger die geschuldete Teilleistung auf der Grundlage des nach litera berrechneten Betrages nach dem Verhältnis zu berechnen, das zwischen der Dauer der nach seinen Rechtsvorschriften zu berücksichtigenden Versicherungszeiten und der Gesamtdauer der nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten zu berücksichtigenden Versicherungszeiten besteht.

(2) Bei Anwendung des Absatzes 1 Buchstaben b und c sind sich deckende Versicherungszeiten mit ihrem tatsächlichen Ausmass zu berücksichtigen.

(3) Erreichen die Versicherungszeiten, die nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates zu berücksichtigen sind, insgesamt nicht zwölf Monate für die Berechnung der Leistung, so wird nach diesen Rechtsvorschriften keine Leistung gewährt; in diesem Fall hat der Träger des anderen Vertragsstaates die genannten Zeiten für den Erwerb des Leistungsanspruches, nicht aber für die Feststellung des geschuldeten Teilbetrages nach Absatz 1 Buchstabe c zu berücksichtigen. Diese Bestimmung gilt nicht, wenn der Leistungsanspruch nach den Rechtsvorschriften des ersten Staates und lediglich aufgrund von Zeiten erworben wurde, die nach diesen Rechtsvorschriften zurückgelegt worden sind.

Artikel 17

Die zuständigen österreichischen Trägen haben die Artikel 15 und 16 nach folgenden Regeln anzuwenden:

1. Für die Feststellung des zuständigen Trägers sind ausschliesslich österreichische Versicherungszeiten zu berücksichtigen.

2. Die Bestimmungen der Artikel 15 und 16 gelten nicht für die Anspruchsvoraussetzungen und für die Leistung des Bergmannntreuegeldes aus der österreichischen knappschaftlichen Pensionsversicherung.

3. Bei der Durchführung des Artikels 16 Absatz 1 gilt folgendes:

a) Griechische Versicherungszeiten sind ohne Anwendung der österreichischen Rechtsvorschriften über die Anrechenbarkeit zu berücksichtigen.

b) Die Bemessungsgrundlage ist ausschliesslich aus den in der österreichischen Pensionsversicherung erworbenen Versicherungszeiten zu bilden.

c) Beiträge zur Höhrversicherung, der knappschaftliche Leistungszuschlag, der Hilflosenzuschuss und die Ausgleichszulage haben ausser Ansatz zu bleiben.

4. Bei der Durchführung des Artikels 16 Absatz 1 litera c gilt folgendes:

a) Übersteigt die Gesamtdauer der nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten zu berücksichtigenden Versicherungszeiten das nach den österreichischen Rechtsvorschriften für die Bemessung des Steigerungsbetrages festgelegte Höchstausmass, so ist die geschuldete Teilpension nach dem Verhältnis zu berechnen, das zwischen der Dauer der nach den österreichischen Rechtsvorschriften zu berücksichtigenden Versicherungszeiten und dem erwähnten Höchstausmass von Versicherungsmonaten besteht.

b) Der Hilflosenzuschuss ist von der österreichischen Teilpension innerhalb der anteilmässig gekürzten Grenz-

beträge nach den österreichischen Rechtsvorschriften zu berechnen. Bestände hingegen allein aufgrund der nach österreichischen Rechtsvorschriften zu berücksichtigenden Versicherungszeiten Anspruch auf Pension, so gebührt der Hilflosenzuschuss in dem dieser Pension entsprechenden Ausmass, es sei denn, dass nach den griechischen Rechtsvorschriften eine Erhöhung der Pension wegen Hilflosigkeit gewährt wird.

5. Der nach Artikel 16 Absatz 1 litera c errechnete Betrag erhöht sich allenfalls um Steigerungsbeträge für Beiträge zur Höherversicherung, um den knappschaftlichen Leistungszuschlag, den Hilflosenzuschuss und um die Ausgleichszulage.

6. Hängt nach den österreichischen Rechtsvorschriften die Gewährung von Leistungen der knappschaftlichen Pensionsversicherung davon ab, dass wesentlich bergmännische Tätigkeiten im Sinne der österreichischen Rechtsvorschriften in bestimmten Betrieben zurückgelegt sind, so sind von den griechischen Versicherungszeiten nur jene zu berücksichtigen, denen eine Beschäftigung in einem gleichartigen Betrieb mit einer gleichartigen Tätigkeit zugrunde liegt.

7. Sonderzahlungen aus der österreichischen Pensionsversicherung gebühren im Ausmass der österreichischen Teilleistung; Artikel 20 ist entsprechend anzuwenden.

Artikel 18

Die zuständigen griechischen Träger haben die Artikel 15 und 16 nach folgenden Regeln anzuwenden :

1. Die nach den österreichischen Rechtsvorschriften erworbenen Versicherungszeiten sind für den Erwerb des Leistungsanspruches und für die Berechnung der Pension ohne Rücksicht darauf zusammenzurechnen, ob diese Zeiten als Versicherungszeiten nach den griechischen Rechtsvorschriften gelten.

2. Für die Feststellung des zuständigen Trägers sind ausschliesslich griechische Versicherungszeiten zu berücksichtigen.

3. Der Berechnung der Pension ist ausschliesslich jenes Entgelt zugrunde zu legen, das während der nach den griechischen Rechtsvorschriften erworbenen Versicherungszeiten erzielt wurde.

Artikel 19

(1) Besteht nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates auch ohne Berücksichtigung des Artikels 15 ein Anspruch auf Pension, so hat der Träger dieses Vertragsstaates die allein aufgrund der nach den von ihm anzuwendenden Rechtsvorschriften zu berücksichtigenden Versicherungszeiten gebührende Pension zu gewähren, solange ein entsprechender Leistungsanspruch nach den Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates nicht besteht.

(2) Eine nach Absatz 1 festgestellte Pension ist nach Artikel 16 neu festzustellen, wenn ein entsprechender Leistungsanspruch nach den Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates entsteht. Die Neufeststellung erfolgt mit Wirkung vom Tag des Beginnes der Leistung nach den Rechtsvorschriften dieses Staates. Die Rechtskraft früherer Entscheidungen steht der Neufeststellung nicht entgegen.

Artikel 20

Hat eine Person nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates auch ohne Berücksichtigung des Artikels 15 Anspruch auf Leistung und wäre diese höher als die Summe der nach Artikel 16 Absatz 1 litera c errechneten Leistungen, so hat der Träger dieses Staates seine so berechnete Leistung, erhöht um den

Unterschiedsbetrag zwischen dieser Summe und der Leistung, die nach den von ihm anzuwendenden Rechtsvorschriften allein zustünde, als Teilpension zu gewähren.

KAPITEL 3

Arbeitsunfälle und Berufskrankheiten

Artikel 21

(1) Eine Person, die wegen eines Arbeitsunfalles oder einer Berufskrankheit Anspruch auf Sachleistungen nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates hat, erhält bei Aufenthalt im Gebiet des anderen Vertragsstaates zu Lasten des zuständigen Trägers Sachleistungen vom Träger ihres Aufenthaltsortes nach den für diesen Träger geltenden Rechtsvorschriften. Artikel 11 Absatz 2 gilt entsprechend.

(2) Die im Absatz 1 vorgesehenen Sachleistungen werden gewährt
in Griechenland

von der örtlich zuständigen Zweigstelle der Sozialversicherungsanstalt,

in Österreich

von der für den Aufenthaltsort der betreffenden Person zuständigen Gebietskrankenkasse für Arbeiter und Angestellte.

(3) Für die Erstattung der nach Absatz 1 entstandenen Kosten gilt Artikel 14 entsprechend.

Artikel 22

Wäre eine Berufskrankheit nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten zu entschädigen, so sind Leistungen nur nach den Rechtsvorschriften des Vertragsstaates zu gewähren, in dessen Gebiet zuletzt eine Beschäftigung ausgeübt wurde, die geeignet ist, eine solche Berufskrankheit zu verursachen.

KAPITEL 4

Arbeitslosigkeit

Artikel 23

(1) Hat eine Person nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten Beschäftigungszeiten zurückgelegt, so sind diese für den Erwerb eines Leistungsanspruches zusammenzurechnen, soweit sie nicht auf dieselbe Zeit entfallen.

(2) Die Anwendung des Absatzes 1 setzt voraus, dass die betreffende Person in dem Vertragsstaat, nach dessen Rechtsvorschriften sie die Leistung begehrt, in den letzten zwölf Monaten vor Geltendmachung des Anspruches insgesamt mindestens vier Wochen beschäftigt war, es sei denn, dass die Beschäftigung ohne Verschulden des Dienstnehmers geendet hat.

KAPITEL 5

Familienbeihilfen

Artikel 24

(1) Eine Person, die in einem Vertragsstaat als Dienstnehmer erwerbstätig ist, hat nach den Rechtsvorschriften dieses Vertragsstaates Anspruch auf Familienbeihilfen auch für die Kinder, die sich ständig in dem anderen Vertragsstaat aufhalten.

(2) Für den Anspruch auf Familienbeihilfen werden die Dienstnehmer so behandelt, als hätten sie ihren Wohnsitz ausschliesslich in dem Vertragsstaat, in dem die Beschäftigung ausgeübt wird.

Artikel 25

Die Familienbeihilfe, die nach österreichischen Rechtsvorschriften für Kinder gewährt wird, die sich ständig in Griechenland aufhalten, beträgt monatlich 620 S für jedes Kind. Dieser Betrag erhöht oder vermindert sich um denselben Prozentsatz, um den sich in Österreich die Familienbeihilfe für ein Kind jeweils nach dem 1. Jänner 1979 erhöht oder vermindert.

Artikel 26

(1) Sehen die Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates für die Erlangung eines Anspruches auf Familienbeihilfen bestimmte Wartezeiten vor, so werden die in beiden Vertragsstaaten zurückgelegten gleichartigen Zeiten zusammengerechnet.

(2) Dienstnehmer, die Geldleistungen nach den Rechtsvorschriften über die Krankenversicherung oder die Arbeitslosenversicherung eines Vertragsstaates beziehen, sind in bezug auf den Anspruch auf Familienbeihilfen so zu behandeln, als ob sie in dem Vertragsstaat, nach dessen Rechtsvorschriften sie diese Geldleistungen erhalten, beschäftigt wären.

Artikel 27

Hat eine Person während eines Kalendermonats unter Berücksichtigung dieses Abkommens für ein Kind nacheinander die Anspruchsvoraussetzungen nach den Rechtsvorschriften des einen und des anderen Vertragsstaates erfüllt, so werden Familienbeihilfen für diesen Monat nur von dem Vertragsstaat gewährt, nach dessen Rechtsvorschriften sie zu Beginn des Monats zu gewähren waren.

Artikel 28

Sich nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten unter Berücksichtigung dieses Abkommens für ein Kind die Voraussetzungen für die Gewährung von Familienbeihilfen in beiden Vertragsstaaten gegeben, so sind die Familienbeihilfen für dieses Kind ausschliesslich nach den Rechtsvorschriften des Vertragsstaates zu gewähren, in dem sich das Kind ständig aufhält.

Artikel 29

Kinder im Sinne dieses Kapitels sind Personen, für die nach den anzuwendenden Rechtsvorschriften Familienbeihilfen vorgesehen sind.

ABSCHNITT IV

Verschiedene Bestimmungen

Artikel 30

(1) Die zuständigen Behörden können die zur Durchführung dieses Abkommens notwendigen Verwaltungsmassnahmen in einer Vereinbarung regeln. Diese Vereinbarung kann bereits vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens geschlossen werden, sie darf jedoch frühestens gleichzeitig mit diesem Abkommen in Kraft treten.

(2) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten haben einander

a) über alle zur Anwendung dieses Abkommens getroffenen Massnahmen,

b) über alle die Anwendung dieses Abkommens betreffenden Änderungen ihrer Rechtsvorschriften zu unterrichten.

(3) Für die Anwendung dieses Abkommens haben die Behörden und Träger der Vertragsstaaten einander zu unterstützen und wie bei der Anwendung ihrer eigenen Rechtsvorschriften zu handeln. Diese Amtshilfe ist kostenlos.

(4) Die Träger und Behörden der Vertragsstaaten können zwecks Anwendung dieses Abkommens miteinander sowie mit beteiligten Personen oder deren Beauftragten unmittelbar in Verbindung treten.

(5) Die Träger, Behörden und Gerichte eines Vertragsstaates dürfen die bei ihnen eingereichten Anträge und sonstigen Schriftstücke nicht deshalb zurückweisen, weil sie in der Amtssprache des anderen Vertragsstaates abgefasst sind.

(6) Ärztliche Untersuchungen, die in Durchführung der Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates vorgenommen werden und Personen betreffen, die sich im Gebiet des anderen Vertragsstaates aufhalten, sind auf Ersuchen der zuständigen Stelle zu ihren Lasten vom Träger des Aufenthaltsortes zu veranlassen.

(7) Für die gerichtliche Rechtshilfe gelten die jeweiligen auf die Rechtshilfe in bürgerlichen Rechtsachen anwendbaren Bestimmungen.

Artikel 31

Die zuständigen Behörden haben zur Erleichterung der Durchführung dieses Abkommens, insbesondere zur Herstellung einer einfachen und raschen Verbindung zwischen den beiderseits in Betracht kommenden Trägern, Verbindungsstellen zu errichten.

Artikel 32

(1) Jede in den Vorschriften eines Vertragsstaates vorgesehene Befreiung oder Ermässigung von Steuern, Stempel-, Gerichts- oder Eintragungsgebühren für Schriftstücke oder Urkunden, die in Anwendung dieser Rechtsvorschriften vorzulegen sind, erstreckt sich auf die entsprechenden Schriftstücke und Urkunden, die in Anwendung dieses Abkommens oder der Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates vorzulegen sind.

(2) Urkunden und Schriftstücke jeglicher Art, die in Anwendung dieses Abkommens vorgelegt werden müssen, bedürfen keiner Beglaubigung.

Artikel 33

(1) Anträge, Erklärungen oder Rechtsmittel, die in Anwendung dieses Abkommens oder der Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates bei einer Behörde, einem Träger oder einer sonstigen zuständigen Einrichtung eines Vertragsstaates eingereicht werden, sind als bei einer Behörde, einem Träger oder einer sonstigen zuständigen Einrichtung des anderen Vertragsstaates eingereichte Anträge, Erklärungen oder Rechtsmittel anzusehen.

(2) Ein nach den Rechtsvorschriften des einen Vertragsstaates gestellter Antrag auf eine Leistung gilt auch als Antrag auf eine entsprechende Leistung nach den Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates, die unter Berücksichtigung dieses Abkommens in Betracht kommt; dies gilt nicht, wenn der Antragsteller ausdrücklich beantragt, dass die Feststellung einer nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates erworbenen Leistung bei Alter aufgeschoben wird.

(3) Anträge, Erklärungen oder Rechtsmittel, die in Anwendung der Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates innerhalb einer bestimmten Frist bei einer Behörde, einem Träger oder einer sonstigen zuständigen Einrichtung dieses Vertragsstaates einzureichen sind, können innerhalb der gleichen Frist bei der entsprechenden Stelle des anderen Vertragsstaates eingereicht werden.

(4) In den Fällen der Absätze 1 bis 3 hat die in Anspruch genommene Stelle diese Anträge, Erklärungen oder Rechtsmittel unverzüglich der entsprechenden zu-

ständigen Stelle des anderen Vertragsstaates zu übermitteln.

Artikel 34

(1) Die leistungspflichtigen Träger können Leistungen aufgrund dieses Abkommens mit befreiender Wirkung in der für sie innerstaatlich massgebenden Währung erbringen.

(2) Die in diesem Abkommen vorgesehenen Erstattungen haben in der Währung des Vertragsstaates, in dem der Träger, der die Leistungen gewährt hat, seinen Sitz hat, zu erfolgen.

(3) Überweisungen auf Grund dieses Abkommens sind nach Massgabe der Vereinbarungen vorzunehmen, die diesbezüglich zwischen den Vertragsstaaten im Zeitpunkt der Überweisung gelten.

Artikel 35

(1) Die vollstreckbaren Entscheidungen der Gerichte sowie die vollstreckbaren Bescheide und Rückstandsausweise (Urkunden) der Träger oder der Behörden eines Vertragsstaates über Beiträge und sonstige Forderungen aus der Sozialversicherung sowie über die Rückforderung zu Unrecht bezogener Familienbeihilfen werden im anderen Vertragsstaat anerkannt.

(2) Die Anerkennung darf nur versagt werden, wenn sie der öffentlichen Ordnung des Vertragsstaates widerspricht, in dem die Entscheidung oder die Urkunde anerkannt werden soll.

(3) Die nach Absatz 1 anerkannten vollstreckbaren Entscheidungen und Urkunden werden im anderen Vertragsstaat vollstreckt. Das Vollstreckungsverfahren richtet sich nach den Rechtsvorschriften, die in dem Vertragsstaat, in dessen Gebiet vollstreckt werden soll, für die Vollstreckung der in diesem Vertragsstaat erlassenen entsprechenden Entscheidungen und Urkunden gelten. Die Ausfertigung der Entscheidung oder der Urkunde muss mit der Bestätigung ihrer Vollstreckbarkeit (Vollstreckungsklausel) versehen sein.

(4) Forderungen von Trägern im Gebiet eines Vertragsstaates aus Beitragsrückständen haben bei der Zwangsvollstreckung sowie im Konkurs —und Ausgleichsverfahren im Gebiet des anderen Vertragsstaates die gleichen Vorrechte wie entsprechende Forderungen im Gebiet dieses Vertragsstaates.

Artikel 36

(1) Hat ein Träger eines Vertragsstaates einen Vorschuss auf eine Leistung gezahlt, so hat der Träger des anderen Vertragsstaates die auf denselben Zeitraum entfallende Nachzahlung einer entsprechenden Leistung, auf die nach den Rechtsvorschriften dieses Vertragsstaates Anspruch besteht, auf Ersuchen und zugunsten des erstgenannten Trägers einzubehalten. Hat der Träger des einen Vertragsstaates für eine Zeit, für die der Träger des anderen Vertragsstaates nachträglich eine entsprechende Leistung zu erbringen hat, eine höhere als die gebührende Leistung gezahlt, so gilt der diese Leistung übersteigende Betrag bis zur Höhe des nachzuzahlenden Betrages als Vorschuss im Sinne des ersten Satzes.

(2) Hat ein Fürsorgeträger eines Vertragsstaates einer Person Fürsorgeunterstützung während eines Zeitraumes gewährt, für den nachträglich nach den Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates Anspruch auf Geldleistungen entsteht, so hat der zuständige Träger dieses Vertragsstaates auf Ersuchen und zugunsten des Fürsorgeträgers die auf den gleichen Zeitraum entfallenden Nachzahlungen bis zur Höhe der gezahlten Fürsorgeunterstützung einzubehalten, als handelte es sich um eine vom Fürsorgeträger des letzteren Vertragsstaates gezahlte Fürsorgeunterstützung.

Artikel 37

Hat eine Person, die nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates Leistungen für einen Schaden zu erhalten hat, der im Gebiet des anderen Vertragsstaates eingetreten ist, nach dessen Vorschriften gegen einen Dritten Anspruch auf Ersatz des Schadens, so geht der Ersatzanspruch auf den Träger des ersten Vertragsstaates nach den für ihn geltenden Rechtsvorschriften über.

Artikel 38

(1) Streitigkeiten zwischen den Vertragsstaaten über die Auslegung oder die Anwendung dieses Abkommens sollen, soweit möglich, durch die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten beigelegt werden.

(2) Kann eine Streitigkeit auf diese Weise nicht beigelegt werden, so ist sie auf Verlangen eines Vertragsstaates einem Schiedsgericht zu unterbreiten, das wie folgt zu bilden ist:

a) Jede der Parteien bestellt innerhalb von einem Monat ab dem Empfang des Verlangens einer schiedsgerichtlichen Entscheidung einen Schiedsrichter. Die beiden so nominierten Schiedsrichter wählen innerhalb von zwei Monaten, nachdem die Partei, die ihren Schiedsrichter zuletzt bestellt hat, dies notifiziert hat, einen Staatsangehörigen eines Drittstaates als dritten Schiedsrichter.

b) Wenn ein Vertragsstaat innerhalb der festgesetzten Frist keinen Schiedsrichter bestellt hat, kann der andere Vertragsstaat den Präsidenten des Europäischen Gerichtshofes für Menschenrechte ersuchen, einen solchen zu bestellen. Entsprechend ist über Aufforderung eines Vertragsstaates vorzugehen, wenn sich die beiden Schiedsrichter über die Wahl des dritten Schiedsrichters nicht einigen können.

c) Für den Fall, dass der Präsident des Europäischen Gerichtshofes für Menschenrechte Staatsangehöriger eines Vertragsstaates ist, gehen die ihm durch diesen Artikel übertragenen Funktionen auf den Vizepräsidenten des Gerichtshofes; ist auch dieser Staatsangehöriger eines Vertragsstaates, auf den ranghöchsten Richter des Gerichtshofes über, auf den dieser Umstand nicht zutrifft.

(3) Das Schiedsgericht entscheidet mit Stimmenmehrheit. Seine Entscheidungen sind für die beiden Vertragsstaaten bindend. Jeder Vertragsstaat trägt die Kosten des Schiedsrichters, den er bestellt. Die übrigen Kosten werden von den Vertragsstaaten zu gleichen Teilen getragen. Das Schiedsgericht regelt sein Verfahren selbst.

ABSCHNITT V

Übergangs-Und Schlussbestimmungen

Artikel 39.

(1) Dieses Abkommen begründet keinen Anspruch auf Zahlung von Leistungen für die Zeit vor seinem Inkrafttreten.

(2) Für die Feststellung des Anspruches auf Leistungen nach diesem Abkommen sind auch Versicherungszeiten zu berücksichtigen, die nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates vor Inkrafttreten dieses Abkommens zurückgelegt worden sind.

(3) Unbeschadet der Bestimmungen des Absatzes 1 gilt dieses Abkommen auch für Versicherungsfälle, die vor seinem Inkrafttreten eingetreten sind, soweit nicht früher festgestellte Ansprüche durch Kapitalzahlungen abgegolten worden sind. In diesen Fällen sind nach den Bestimmungen dieses Abkommens Pensionen, die erst aufgrund dieses Abkommens gebühren,

auf Antrag des Berechtigten vom Inkrafttreten dieses Abkommens an festzustellen und Pensionen, die vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens festgestellt worden sind, auf Antrag des Berechtigten neu festzustellen. Wird der Antrag auf Feststellung oder Neufeststellung innerhalb von zwei Jahren nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens eingebracht, so sind die Leistungen vom Inkrafttreten dieses Abkommens an zu gewähren.

(4) Sehen die Rechtsvorschriften der Vertragsstaaten den Ausschluss oder die Verjährung von Ansprüchen vor, so sind hinsichtlich der Ansprüche nach Absatz 3 die diesbezüglichen Rechtsvorschriften auf die Berechtigten nicht anzuwenden, wenn der im Absatz 3 bezeichnete Antrag innerhalb von zwei Jahren nach Inkrafttreten dieses Abkommens gestellt wird. Wird der Antrag nach Ablauf dieser Frist gestellt, so besteht der Anspruch auf Leistungen, soweit er nicht ausgeschlossen oder verjährt ist, vom Zeitpunkt der Antragstellung an, es sei denn, dass günstigere Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates anwendbar sind.

(5) In den Fällen des Absatzes 3 gilt Artikel 36 Absatz 1 entsprechend.

Artikel 40.

Die einer Person, die aus politischen oder religiösen Gründen oder aus Gründen der Abstammung in ihren sozialversicherungsrechtlichen Verhältnissen einen Nachteil erlitten hat, nach den österreichischen Rechtsvorschriften zustehenden Rechte werden durch dieses Abkommen nicht berührt.

Artikel 41.

(1) Dieses Abkommen ist zu ratifizieren. Die Ratifikationsurkunden sind so bald wie möglich in Athen auszutauschen.

(2) Dieses Abkommen tritt am ersten Tag des zweiten Monats nach Ablauf des Monats in Kraft, in dem die Ratifikationsurkunden ausgetauscht werden.

(3) Dieses Abkommen wird auf unbestimmte Zeit geschlossen. Jeder Vertragsstaat kann es unter Einhaltung einer Frist von drei Monaten schriftlich auf dem diplomatischen weg kündigen.

(4) Im Falle der Kündigung gelten die Bestimmungen dieses Abkommens für erworbene Ansprüche weiter, und zwar ohne Rücksicht auf einschränkende Bestimmungen, welche die in Betracht kommenden Systeme für den Fall des Aufenthaltes eines Versicherten im Ausland vorsehen.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten beider Vertragsstaaten dieses Abkommen unterzeichnet.

GESCHEHEN ZU Wien, am 14 Dezember 1979, in zwei Urschriften, in griechischer und deutscher Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für die Hellenische Republik : Für die Republik Österreich :

SCHLUSSPROTOKOLL ZUM ABKOMMEN ZWISCHEN DER HELLENISCHEN REPUBLIK UND DER REPUBLIK ÖSTERREICH ÜBER SOZIALE SICHERHEIT

Bei Unterzeichnung des heute zwischen der Hellenischen Republik und der Republik Österreich geschlossenen Abkommens über Soziale Sicherheit erklären

die Bevollmächtigten beider Vertragsstaaten, dass Einverständnis über folgende Bestimmungen besteht :

I. Zu Artikel 2 des Abkommens :

1. Absatz 1 Ziffer 1 bezieht sich nicht auf die österreichischen Rechtsvorschriften über die Notarversicherung.

2. Absatz 4 gilt nicht für die von Österreich geschlossenen Abkommen soweit hiedurch Regelungen betreffend die Übernahme einer Versicherungslast erfolgen.

II. Zu Artikel 4 des Abkommens :

1. In den von Österreich geschlossenen Abkommen enthaltene Regelungen betreffend die Übernahme einer Versicherungslast bleiben unberührt.

2. Die Rechtsvorschriften der beiden Vertragsstaaten betreffend die Mitwirkung der Versicherten und der Dienstgeber in den Organen der Träger und der Verbände sowie in der Rechtsprechung in der Sozialen Sicherheit bleiben unberührt.

3. Die Rechtsvorschriften des österreichischen Bundesgesetzes vom 22. November 1961 über Leistungsansprüche und Anwartschaften in der Pensionsversicherung und der Unfallversicherung auf Grund von Beschäftigungen im Ausland sowie die Rechtsvorschriften über die Berücksichtigung der im Gebiet der ehemaligen österreichisch-ungarischen Monarchie ausserhalb Österreichs zurückgelegten Zeiten einer selbständigen Erwerbstätigkeit bleiben unberührt.

4. Die österreichischen Rechtsvorschriften betreffend die Gewährung der Notstandshilfe bleiben unberührt.

5. Die Rechtsvorschriften der beiden Vertragsstaaten betreffend die Versicherung der bei einer Vertretungsbehörde eines der beiden Vertragsstaaten in Drittstaaten oder bei Mitgliedern einer solchen Vertretung beschäftigten Personen bleiben unberührt.

III. Zu Artikel 5 des Abkommens :

Diese Bestimmung bezieht sich nicht auf die Ausgleichszulage nach den österreichischen Rechtsvorschriften.

IV. Zu Artikel 8 des Abkommens :

Die Bestimmungen dieses Artikels gelten für den österreichischen Handelsdelegierten und seine Mitarbeiter entsprechend.

V. Zu Artikel 11 des Abkommens :

Diese Bestimmung gilt in Österreich, soweit es sich um einen vorübergehenden Aufenthalt handelt, in bezug auf die Behandlung durch freiberuflich tätige Ärzte, Zahnärzte und Dentisten nur hinsichtlich folgender Personen :

1. Personen, die sich in Ausübung ihrer Beschäftigung in Österreich aufhalten sowie die sie begleitenden Familienangehörigen;

2. Personen, die ihre sich in Österreich gewöhnlich aufhaltende Familie besuchen ;

3. Personen, die sich aus anderen Gründen in Österreich aufhalten, wenn ihnen eine ambulante Behandlung für Rechnung der für ihren Aufenthaltsort zuständigen Gebietskrankenkasse gewährt wurde.

VI. Zu Artikel 12 des Abkommens :

In den Fällen des Absatzes 2 ist der Ersatz der Aufwendungen für Anspruchsberechtigte aus der österreichischen Pensionsversicherung aus den beim Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger einlangenden Beiträgen zur Krankenversicherung der Pensionisten zu leisten.

VII. Zu Artikel 23 des Abkommens :

Dieser Artikel gilt nicht für den Erwerb des Anspruches auf Karenzurlaubsgeld nach den österreichischen Rechtsvorschriften.

VIII. Zu Abschnitt III Kapitel 5 des Abkommens :

1. In bezug auf die Familienbeihilfen findet Artikel 4 nur hinsichtlich der in den Artikeln 24 bis 29 erfassten Personen Anwendung.

2. Ein Anspruch auf Familienbeihilfen (Artikel 24) besteht nur, wenn die Beschäftigung nicht gegen die bestehenden Vorschriften über die Beschäftigung ausländischer Dienstnehmer verstößt. Ein Anspruch auf die Familienbeihilfe nach den österreichischen Rechtsvorschriften besteht nur, wenn die Beschäftigung in Österreich mindestens einen Kalendermonat dauert; auf diese Wartezeit findet eine Zusammenrechnung nach Artikel 26 Absatz 1 nicht statt.

3. Anspruch auf die erhöhte Familienbeihilfe für erheblich behinderte Kinder nach den österreichischen Rechtsvorschriften besteht nur für die Kinder, die sich ständig in Österreich aufhalten.

IX. Zu Artikel 39 des Abkommens :

Abschnitt III Kapitel 2 gilt nicht für Fälle, in denen nach den österreichischen Rechtsvorschriften über die Pensionsversicherung des in der Land- und Forstwirtschaft selbständig Erwerbstätigen die Rechtsvorschriften über die landwirtschaftliche Zuschussrentenversicherung weiterhin anzuwenden sind.

Dieses Schlussprotokoll ist Bestandteil des Abkommens zwischen der Hellenischen Republik und der Republik Österreich über Soziale Sicherheit. Es tritt an demselben Tag in Kraft wie das Abkommen und bleibt ebensolange wie dieses in Kraft.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten beider Vertragsstaaten dieses Schlussprotokoll unterzeichnet.

GESCHEHEN ZU Wien, am 14 Dezember 1979, in zwei Urschriften in griechischer und deutscher Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für die Hellenische Republik : Für die Republik Österreich :

VEREINBARUNG

zur Durchführung des Abkommens zwischen der Hellenischen Republik und der Republik Österreich über Soziale Sicherheit.

Aufgrund des Artikels 30 Absatz 1 des Abkommens zwischen der Hellenischen Republik und der Republik Österreich über Soziale Sicherheit vom 14. Dezember 1979 —im folgenden als Abkommen bezeichnet— haben die zuständigen Behörden, und zwar

für die Hellenische Republik

der Minister für Sozialdienste
und
der Minister für Arbeit,

für die Republik Österreich

der Bundesminister für soziale Verwaltung
und
der Bundesminister für Finanzen,

zur Durchführung des Abkommens folgendes vereinbart:

ABSCHNITT I

ALLGEMEINE BESTIMMUNGEN

Artikel 1

Begriffsbestimmungen

In dieser Vereinbarung werden die im Artikel 1 des Abkommens festgelegten Ausdrücke in derselben Bedeutung verwendet, die ihnen im genannten Artikel gegeben wird.

Artikel 2

Verbindungsstellen

(1) Verbindungsstellen nach Artikel 31 des Abkommens sind

in Österreich

für die Kranken-, Unfall- und Pensionsversicherung:

Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger,

für die Arbeitslosenversicherung:

Landesarbeitsamt Wien,

für die Familienbeihilfe:

Bundesministerium für Finanzen,

in Griechenland

für die Alters-, Hinterbliebenen-, Invaliditäts-, Krankheits-, Mutterschafts-, Arbeitsunfall- und Berufskrankheitenversicherung:

Sozialversicherungsanstalt,

für die Arbeitslosenversicherung und die Familienbeihilfe für Dienstnehmer:

Anstalt für die Beschäftigung des Arbeitnehmers.

(2) Den Verbindungsstellen obliegen die in dieser Vereinbarung festgelegten Aufgaben. Bei Durchführung des Abkommens können sie miteinander sowie mit den beteiligten Personen oder deren Beauftragten unmittelbar in Verbindung treten. Sie haben einander bei Durchführung des Abkommens zu unterstützen.

ABSCHNITT II

Anwendung der Bestimmungen über die Anzuwendenden Rechtsvorschriften

Artikel 3

Entsendungen

In den Fällen des Artikels 7 Absatz 1 des Abkommens ist die Weitergeltung der Rechtsvorschriften des Entsendestaates zu bescheinigen. Die Bescheinigung ist in Österreich

vom Träger der Krankenversicherung,

in Griechenland

von der Sozialversicherungsanstalt auszustellen.

ABSCHNITT III

Anwendung der Besonderen Bestimmungen auf die einzelnen Leistungsarten.

KAPITEL 1

Krankheit und Mutterschaft

Artikel 4

Zusammenrechnung der Zeiten

Für die Anwendung des Artikels 10 des Abkommens durch einen Träger eines Vertragsstaates hat die betreffende Person eine Bescheinigung über die nach den Re-

chtsvorschriften des anderen Vertragsstaates in Betracht kommenden Zeiten vorzulegen. Die Bescheinigung ist auf Ersuchen der betreffenden Person

in Österreich

vom Träger der Krankenversicherung,

in Griechenland

vom Träger der Krankenversicherung auszustellen.

Artikel 5

Gewährung von Sachleistungen

(1) Für die Anwendung der Artikel 11 und 12 des Abkommens ist dem nach Artikel 13 des Abkommens in Betracht kommenden Träger zum Nachweis des Anspruches eine Bescheinigung des zuständigen Trägers vorzulegen.

(2) Der Träger des Aufenthaltsortes hat die Krankenkontrolle so durchzuführen, als handle es sich um einen eigenen Versicherten, und hat den zuständigen Träger vom Ergebnis der Kontrolle zu unterrichten.

(3) Wird Krankenhauspflege gewährt, so hat der nach Artikel 13 des Abkommens in Betracht kommende Träger dem zuständigen Träger unverzüglich den Tag der Aufnahme in das Krankenhaus und die voraussichtliche Dauer des Aufenthaltes sowie den Tag der Entlassung anzuzeigen.

(4) Für die Anwendung des Artikels 11 Absatz 2 des Abkommens ist eine Liste der Körperersatzstücke, grösseren Hilfsmittel und anderen Sachleistungen von erheblicher Bedeutung dieser Vereinbarung angeschlossen. Sind solche Leistungen wegen unbedingter Dringlichkeit gewährt worden, so hat der im Artikel 13 genannte Träger dies unverzüglich dem zuständigen Träger mitzuteilen.

Artikel 6

Erstattung von Sachleistungen bei Nichteinhaltung des vorgesehenen Verfahrens

Die entstandenen Aufwendungen sind auf Antrag der betreffenden Person vom zuständigen Träger nach den für den im Artikel 13 des Abkommens bezeichneten Träger massgebenden Sätzen zu erstatten, sofern die vorgesehenen Verfahrensregelungen nicht eingehalten werden konnten. Der im Artikel 13 des Abkommens bezeichnete Träger hat dem zuständigen Träger auf dessen Verlangen die erforderlichen Auskünfte über diese Sätze zu erteilen.

KAPITEL 2

Alter, Invalidität und Tod (Pensionen)

Artikel 7

Bearbeitung der Leistungsanträge

(1) Die zuständigen Träger haben einander unverzüglich über einen Leistungsantrag, auf den Abschnitt III Kapitel 2 in Verbindung mit Artikel 33 Absatz 2 des Abkommens anzuwenden ist, zu unterrichten.

(2) Die zuständigen Träger haben in der Folge einander auch die sonstigen für eine Leistungsfeststellung erheblichen Tatsachen, gegebenenfalls unter Beifügung ärztlicher Gutachten, mitzuteilen.

(3) Die zuständigen Träger haben einander über die Entscheidungen im Feststellungsverfahren zu unterrichten.

Artikel 8

Zahlung von Pensionen

Die zuständigen Träger haben Pensionen bei Alter, Invalidität und Tod direkt an die Anspruchsberechtigten zu zahlen.

Artikel 9.

Statistiken

Die zuständigen Träger haben der für sie in Betracht kommenden Verbindungsstelle eine jährlich zu erstellende Statistik über die in den anderen Vertragsstaat nach Artikel 8 vorgenommenen Zahlungen zu übermitteln. Diese Statistiken sind von den Verbindungsstellen auszutauschen.

KAPITEL 3

Arbeitsunfälle und Berufskrankheiten.

Artikel 10.

Gewährung von Sachleistungen.

In den Fällen des Artikels 21 Absatz 1 des Abkommens ist Artikel 5 entsprechend anzuwenden.

Artikel 11.

Zahlung von Renten, Statistiken.

Auf Renten sind die Artikel 8 und 9 entsprechend anzuwenden.

KAPITEL 4

Arbeitslosigkeit.

Artikel 12.

Verfahren.

Beantragt eine Person aufgrund des Artikels 23 des Abkommens eine Geldleistung bei Arbeitslosigkeit im Gebiet des einen Vertragsstaates, so sind, soweit erforderlich, Auskünfte von der jeweils in Betracht kommenden Verbindungsstelle einzuholen.

KAPITEL 5

Familienbeihilfen.

Artikel 13.

Familienstandsbescheinigung.

1. Zur Erlangung der Familienbeihilfen werden die zuständigen Stellen Bescheinigungen ausstellen, aus denen hervorgeht :

- a) die persönlichen Daten des Dienstnehmers,
- b) Vor- und Familienname der Kinder, für die Familienbeihilfen beansprucht werden,
- c) die Geburtsdaten der Kinder,
- d) der Familienstand der Kinder,
- e) in welchem Kindschaftsverhältnis die Kinder zum Dienstnehmer stehen (eheliches Kind, uneheliches Kind, Stiefkind, Adoptivkind, Pflegekind),
- f) Ort des ständigen Aufenthaltes der Kinder,
- g) ob die Kinder, wenn sie nicht zum Haushalt des Dienstnehmers gehören, von ihm überwiegend erhalten werden,
- h) und, sofern die Kinder ein eigenes Einkommen haben, die Höhe dieses Einkommens.

2. Die Geltungsdauer der Bescheinigungen ist mit einem Jahr ab Ausstellungsdatum zu begrenzen.

3. Zuständige Stellen im Sinne des Absatzes 1 sind in Österreich.

die Finanzämter,

in Griechenland

die Anstalt für die Beschäftigung des Arbeitnehmerpotentials.

Artikel 14.

Bescheinigung über gewährte Familienbeihilfen.

Der zuständige Träger jedes Vertragsstaates stellt auf Verlangen eine Bescheinigung über die von ihm gewährten Familienbeihilfen aus, sofern die Bescheinigung erforderlich ist, um in dem anderen Vertragsstaat einen Anspruch auf Familienbeihilfen geltend zu machen. Diese Bescheinigung soll enthalten.

- a) die Namen der Kinder, für welche Familienbeihilfen gewährt werden,
- b) den Zeitraum, für welchen Familienbeihilfen gewährt werden, und
- c) die Höhe der gewährten Familienbeihilfen.

ABSCHNITT IV

Finanzielle Bestimmungen.

Artikel 15.

Für die Durchführung der Artikel 14 und 21 Absatz 3 des Abkommens ist der Anspruch auf Erstattung der Kosten von Sachleistungen nach Abschluss des Leistungsfalles oder für jedes Kalenderhalbjahr geltend zu machen und binnen zwei Monaten nach Eingang der Forderung zu erfüllen.

ABSCHNITT V

Schlussbestimmungen.

Artikel 16.

Formblätter.

Soweit in dieser Vereinbarung Bescheinigungen, Berichte und Formblätter vorgesehen sind, werden die entsprechenden Vordrucke von den in Betracht kommenden Verbindungsstellen festgelegt.

Artikel 17.

Inkrafttreten.

Diese Vereinbarung tritt gleichzeitig mit dem Abkommen in Kraft.

GESCHEHEN ZU . Wien, am 17 Jänner 1980 in zwei Urschriften in deutscher und griechischer Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für den Minister für Sozial- Für den Bundesminister
dienste : für soziale Verwaltung :

Für den Minister für Arbeit : Für den Bundesminister
für Finanzen :

ANLAGE

Liste der Körperersatzstücke, grösseren Hilfsmittel und anderen Sachleistungen von erheblicher Bedeutung (Artikel 5 Absatz 4).

1. Körperersatzstücke, orthopädische Apparate und Stützapparate einschliesslich gewebebespannter orthopädischer Korsette nebst Ergänzungsteilen, Zubehör und Werkzeugen ;
2. orthopädische Massschuhe, gegebenenfalls mit dem dazugehörigen Normalschuh (nicht orthopädisch) ;
3. Kiefer - und Gesichtsplastiken, Perücken ;
4. Modellabdrucke (Nachbildungen der verschiedenen Körperteile), die benutzt werden, um die unter den Ziffern 1 bis 3 genannten Gegenstände richtig anzupassen ;
5. Kunstaugen, Kontaktschalen, Vergrößerungsrillen und Fernrohrbrillen ;
6. Hörgeräte, namentlich akustische und phonetische Geräte ;
7. Zahnersatz (festsitzender und herausnehmbarer) und Verschlussprothesen der Mundhöhle ;
8. Krankenfahrzeuge, Rollstühle sowie andere mechanische Fortbewegungsmittel ;
9. Blindenführhunde ;
10. Erneuerung der unter den Ziffern 1 bis 8 genannten Gegenstände ;

11. alle übrigen Heilbehelfe, Hilfsmittel und ähnliches, deren Anschaffungskosten in Österreich 5.000 Schilling, in Griechenland 14.000 Drachmen übersteigen.

"Αρθρον δεύτερον.

"Η ισχύς του παρόντος αρχεται από της δημοσίευσής του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

"Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τη 8 Ιουνίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

Έθελωρήθη και έιέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 10 Ιουνίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 578

Περί του χειρισμού των αναφερομένων στις σχέσεις της Ελλάδος και της UNESCO θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Νόμου 419/1976 «περί Οργανισμού του Υπουργείου Έξωτερικών».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 11 του Νόμου 1104/1980 «περί εκπροσώπησης της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες, ιδρύσεως Διπλωματικών και Προξενικών Αρχών και ρυθμίσεως άλλων συναφών οργανωτικών θεμάτων».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 8 του εδαφίου ε' και της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του Προεδρικού Διατάγματος 361/1979, και

4. Τη γνωμοδότηση 267/11.3.81 του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατόπιν δε προτάσεως των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Έξωτερικών, αποφασίσαιμε τα εξής:

"Αρθρο μόνο.

"Ο χειρισμός των αναφερομένων στις σχέσεις της Ελλάδος με την UNESCO και ή έποπτεία επί της Ελληνικής Έθνικής Έπιτροπής UNESCO, που μέχρι τώρα υπήγοντο στην αρμοδιότητα της Διευθύνσεως Α9 Μαρφωτικών Υποθέσεων, υπάγονται στο εξής στην Διεύθυνση Α17 Διεθνών Οργανισμών και Διατκέσεων.

Στόν Υπουργό Έξωτερικών, αναθέτουμε τή δημοσίευση και την εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Αθήναι, 1 Ιουνίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 579

Περί κατανομής δύο (2) οργανικών θέσεων στην Μόνιμη 'Αντιπροσωπεία στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 17, παράγραφος 4, του άρθρου 58, παράγραφος 1 και των άρθρων 154, 155 του Νόμου 419/1976 «περί 'Οργανισμού του 'Υπουργείου 'Εξωτερικών».
2. Το άρθρο 1, παράγραφος 2 εδάφιο δ', της υπ' αριθμόν 0010/357/ΑΣ98/14.5.80 (ΦΕΚ 488, τ. Β') κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του 'Υπουργού 'Εξωτερικών «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων στους 'Υφυπουργούς 'Εξωτερικών» και
3. Την υπ' αριθ. 326/1981 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της 'Επικρατείας, με πρόταση δέ του Α' 'Υφυπουργού 'Εξωτερικών, αποφασίζουμε τα εξής:

*Άρθρο μόνο.

Δύο θέσεις του Κλάδου Τεχνικών 'Επικοινωνιών της Κεντρικής 'Υπηρεσίας του 'Υπουργείου 'Εξωτερικών μεταφέρονται και κατανέμονται στην Μόνιμη 'Αντιπροσωπεία της 'Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες, ή οποία περιλαμβάνεται στον πίνακα Α' του άρθρου 154 του Νόμου 419/1976.

Στόν Α' 'Υφυπουργό 'Εξωτερικών, αναθέτουμε την δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

'Αθήναι, 1 'Ιουνίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΤΕΡΙΚΩΝ
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΡΕΝΤΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 580

Περί αποδοχής καταθέσεων εις Κοινόν Λογαριασμόν παρά της Τράπεζας «SOCIETE GENERALE».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψει:

1. Το άρθρον 7 του Ν. 5638/1932 «περί καταθέσεως εις Κοινόν Λογαριασμόν».
2. Την υπ' αριθ. 2/7.1.1981 απόφαση του 'Υπουργικού Συμβουλίου ή οποία εδημοσιεύθη εις το υπ' αριθ. 14/Α/16.1.1981 φύλλον της 'Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.
3. Την υπ' αριθ. 234/1981 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της 'Επικρατείας, προτάσει του επί του 'Εμπορίου 'Υπουργού, αποφασίζομεν:

*Άρθρον μόνον.

Η Τράπεζα SOCIETE GENERALE δύναται νά δέχεται καταθέσεις εις Κοινόν Λογαριασμόν υπό τούς καθοριζομένους εκάστοτε υπό τούς νομισματικούς όρους.

Είς τόν 'Υπουργόν επί του 'Εμπορίου, ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Έν 'Αθήναις τῇ 1 'Ιουνίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 581

Περί τροποποιήσεως της παρ. 3α του άρθρου 26 του Β.Δ. 571/63 «περί συστάσεως Ταμείου 'Επικουρικής 'Ασφαλίσεως Προσωπικού 'Αεροπορικών 'Επιχειρήσεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψει:

1. Τās διατάξεις του άρθρου πέμπτου του Ν.Δ. 4262/1962 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της από 30.6.1956 συμβάσεως περί αεροπορικών Συγκοινωνιών και κυρώσεως των υπ' αριθ. α) 136/20.10.1969, β) 148/5.11.69, γ) 166/18.12.59 και δ) 52/4.4.60 Πράξεων του 'Υπουργικού Συμβουλίου και άλλων τινών διατάξεων».
2. Τās διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 2 του Ν. 400/1976 «περί 'Υπουργικού Συμβουλίου και 'Υπουργείων» (ΦΕΚ 203/1976 τ. Α').
3. Τās διατάξεις των άρθρων 17 παρ. 2 εδάφ. α' περίπτ. αα' και 113 παρ. 2 εδάφ. α' του Π.Δ. 544/77 «περί όργανισμού του 'Υπουργείου Κοινωνικών 'Υπηρεσιών» (ΦΕΚ 178/1977 τ. Α') ως ή τελευταία αυτήν αντικαταστάθη διά του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 728/77 «περί του τρόπου έκδοσης όφειλών των 'Ημερησίων 'Εφημερίδων 'Αθηνών εκ καθυστερουμένων ασφαλιστικών εισφορών πρὸς φορείς Κοινωνικής 'Ασφαλίσεως αρμοδιότητος του 'Υπουργείου Κοινωνικών 'Υπηρεσιών και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ 316/77, τ. Α').
4. Την γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου 'Επικουρικής 'Ασφαλίσεως Προσωπικού 'Αεροπορικών 'Επιχειρήσεων ληφθείσαν κατά τὰς τὰς υπ' αριθ. 964/1.10.80 και 969/12.11.80 συνεδριάσεις αὐτοῦ.
5. Την γνώμην του παρ' ἡμῖν Συμβουλίου Κοινωνικῆς 'Ασφαλείας (αριθ. συν. 1/9.1.81 τῆς ΚΑ' περιόδου).
6. Την υπ' αριθ. 358/80 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, προτάσει των 'Υπουργῶν Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν και Συγκοινωνιῶν, αποφασίζομεν:

*Άρθρον 1.

Η παρ. 3α του άρθρου 26 του Β.Δ. 571/1963, ως τούτου τροποποιηθὲν μεταγενεστέρως, ισχύει αντικαθίσταται: ως ακολούθως:

«3α. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως λόγω αναπηρίας ἐξ ἐργατικῆς ἀτυχήματος ὀρίζεται ἴσον πρὸς τὸσον ποσοστὸν τοῦ συντάξιμου μισθοῦ ὅσον ἤθελε καθορισθεῖ ὡς ποσοστὸν ἀναπηρίας του ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας 'Υγειονομικῆς 'Επιτροπῆς, μὴ δυνάμενον πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσοστὸν τῆς πλήρους λόγω γήρατος συντάξεως (60%).

Χορηγηθεῖσαι συντάξεις καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου συνεχίζουσιν καταβαλλόμεναι, τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς διατηρουμένης καὶ συμψηφιζομένης πρὸς πᾶσαν μεταγενεστέραν αὐξήσιν».

*Άρθρον 2.

Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχετα: ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν 'Υπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Έν 'Αθήναις τῇ 1 'Ιουνίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 582

Περί χρησιμοποίησης υπό των Έλληνικών πλοίων ειδικευμένων πλοηγών ανοικτής θαλάσσης δια πλοήγησιν των εις την Βόρειον Θάλασσαν και την Μάγχην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

α) Το άρθρον 2 του Ν. 945/1979 (ΦΕΚ 170/Α'/27.7.1979) «περί κυρώσεως της Συνθήκης Προσχώρησης της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκήν Οικονομικήν Κοινότητα και την Ευρωπαϊκήν Κοινότητα Ατομικής Ένεργειας ως και της Συμφωνίας «περί προσχώρησης της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκήν Κοινότητα Άνθρακος και Χάλυδος».

β) Την οδηγία υπ' αριθ. 79/115/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου της 21.12.1978 (ΕΕΝ Ν. 33 της 8.2.1979) δημοσιευθείσαν στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ελληνική Μετάφραση Τόμος 07/Σελίς 95).

γ) Την υπ' αριθ. 310/1981 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, προτάσει του Πρωθυπουργού ως Υπουργού Συντονισμού και του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, απεφασίσασμεν:

Άρθρον 1.

Χρησιμοποίησις Προσόντουχων Πλοηγών.

Είς ην περίπτωσιν πρόκειται να χρησιμοποιηθή πλοηγός δια την πλοήγησιν Έλληνικού πλοίου εις την ανοικτήν Θάλασσαν της Βορ. Θαλάσσης και την Μάγχην, ο Πλοίαρχος του πλοίου υποχρεούται να ζητή από τας αρμοδίας τοπικάς Αρχάς την διάθεσιν ειδικευμένου πλοηγού ανοικτής θαλάσσης (DEEP SEA PILOT), κατόχου άδειας ή πιστοποιητικού πλοήγησης, εκδοθέντος υπό Κράτους - μέλους έχοντος άκτās εις την Θάλασσαν ταύτην.

Άρθρον 2.

Παραβάσεις.

1. Οί παραβάται των διατάξεων του παρόντος Π.Δ. τιμωρούνται, ανεξαρτήτως πάσης άλλης απορροούσης εξ έτέρας διατάξεως, ποινικής ή πειθαρχικής ευθύνης, κατά τας διατάξεις του άρθρου 45 του κυρωθέντος δια του Ν.Δ. 187/1973 Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου.

2. Η κατά τας άνωτέρω διατάξεις, διαδικασία άσκησης και έκδικάσεως προσφυγών εφαρμόζεται και εν προκειμένω.

Άρθρον 3.

Έναρξις ισχύος.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσίευσής του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Είς τον επί της Εμπορικής Ναυτιλίας Υπουργόν, ανατίθμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Έν Αθήναις τη 1 Ιουνίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΚΙΩΡΗΣ

(7)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 583

Περί τροποποίησης και συμπληρώσεως του, δια του Π.Δ. 192/1980 έγκριθέντος Κανονισμού περί έφοδιασμού των εμπορικών πλοίων δια ναυτιλιακών όργάνων, βιβλίων και χαρτών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Τα άρθρα 32 και 36 παράφρ. 2 του δια του Ν. Διατάγματος 187/1973 κυρωθέντος Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου.

2. Το υπ' αριθ. 192/1980 Π. Διάταγμα «περί έγκρίσεως και θέσεως εις έφαρμογήν Κανονισμού περί έφοδιασμού των εμπορικών πλοίων δια ναυτιλιακών όργάνων, βιβλίων και χαρτών».

3. Την υπ' αριθ. 13.2.1981 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Εμπορικού Ναυτικού.

4. Την υπ' αριθ. 370/1981 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, προτάσει του επί της Εμπορικής Ναυτιλίας Υπουργού, απεφασίσασμεν:

Άρθρον Μόνον.

Ο δια του υπ' αριθ. 192/1980 Προεδρικού Διατάγματος έγκριθείς Κανονισμός «περί έφοδιασμού των εμπορικών πλοίων δια ναυτιλιακών όργάνων, βιβλίων και χαρτών» τροποποιείται και συμπληρούται ως ακολούθως:

1. Η παράγραφος 4 των διευκρινιστικών σημειώσεων α: όποια τίθενται παρά πόδας του πίνακος όργάνων, βιβλίων και χαρτών του άρθρου 2 του Κανονισμού «περί έφοδιασμού των εμπορικών πλοίων δια ναυτιλιακών όργάνων, βιβλίων και χαρτών» αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. α) Προκειμένου περί των ύπαρχόντων φαρτηγών πλοίων άνω των 1.600 θραχ. εκτελούντων πλόας έσωτερικού δέν υφίσταται υποχρέωσις έφοδιασμού των με γυροσκοπική πυξίδα.

β) Εφ' όσον υφίσταται έγκατεστημένη γυροσκοπική πυξίς επί πλοίων οιασδήποτε κατηγορίας δέν να συμπληρούται αύτη δι' επαναληπτών δια των όποίων να καθίσταται δυνατή ή διακυβέρνησις του πλοίου ως και ή λήψις διοπτρεύσεων».

2. Το έδάφιν (α) της παραγράφου 12 των διευκρινιστικών σημειώσεων του πίνακος του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«12. α) Άπαντα τὰ επιβατηγά πλοία άνω των 500 κοχ και ανεξαρτήτως αριθμού μεταφερομένων επιβατών και άπαντα τὰ επιβατηγά μεταφορικής ικανότητας μεγαλύτερας των 200 επιβατών ανεξαρτήτως χωρητικότητας υποχρεούνται εις έφοδιασμόν δια συσκευής ραντάρ. Της άνωτέρω υποχρέωσης εξαιρούνται τὰ επιβατηγά τὰ εκτελούντα τοπικούς πλόας ανεξαρτήτως χωρητικότητας και αριθμού μεταφερομένων επιβατών. Η κατά τ' άνωτέρω συμμόρφωσις των Ε/Γ 500 έως 1000 κοχ ως και των Ε/Γ μεταφορικής ικανότητας 200 έως 500 επιβατών δέν να συντελεσθή εντός δύο (2) έτών από της έναρξεως έφαρμογής του παρόντος Κανονισμού».

3. Το έδάφιν (γ) της παραγράφου 12 των ίδιων ως άνω διευκρινιστικών σημειώσεων του πίνακος του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«12. (γ) Άπαντα τὰ πλοία όλικής χωρητικότητας 10.000 κάρων και άνω θά είναι έφοδιασμένα δια δύο (2) τούλάρχιστον συσκευών ραντάρ έκαστη δυναμένη να λειτουργή ανεξαρτήτως της έτέρας.

Η εγκατάστασις και της δευτέρας συσκευής ραντάρ δια τὰ πλοία της παρούσης παραγράφου καθίσταται υποχρεωτική από της ήμερομηνίας καθ' ην θά τεθή διεθνώς εν ισχύ το

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ 1978 ΑΦΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΠΕΡΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΖΩΗΣ ΕΝ ΘΑΛΑΣΣΗ 1974».

4. Εἰς τὸ τέλος τοῦ καιμένου τῶν ἰδίων ὡς ἄνω διευκρινιστικῶν σημειώσεων τοῦ ἄρθρου 2 προστίθενται αἱ παράγραφοι 22, 23 καὶ 24 ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

«22. Ἀπαντα τὰ πλοῖα ἄνω τῶν 500 κοχ ἐφοδιάζονται διὰ πινάκων καὶ διαγραμμάτων προσδιορισμῶν τῶν στοιχείων τοῦ κύκλου στροφῆς τοῦ σκάφους ὡς καὶ τῶν στοιχείων ἀποστάσεως-χρόνου κρατήσεως καὶ ἀναποδίσεως τῶν μηχανῶν τοῦ πλοίου».

«23. Ὅπου εἰς τὸν πίνακα προβλέπεται ὁ ἐφοδιασμὸς διὰ:

α) Ναυτικῶν πινάκων, νοοῦνται:

1) Οἱ πίνακες διορθώσεως ὕψων Ἡλίου, Σελήνης καὶ Ἀστέρων.

2) Οἱ πίνακες τοῦ διὰ λογιστικῶν ὑπολογισμῶν ἢ διὰ πινακοποιημένων τιμῶν προσδιορισμῶν τῆς εὐθείας θέσεως στὴν Ἀστρονομικὴ Ναυσιπλοΐα, τοῦ προσδιορισμῶν τοῦ Ἀζιμουθίου τῶν οὐρανίων σωμάτων ὡς καὶ τοῦ προσδιορισμῶν τῶν στοιχείων τοῦ ὁρθοδρομικοῦ καὶ τοῦ μικτοῦ πλοῦ.

3) Οἱ πίνακες προσδιορισμῶν τῆς ἀποστάσεως ἐμφανίσεως τῶν φάρων καὶ οἱ πίνακες ταχύτητος-χρόνου-ἀποστάσεως.

4) Οἱ πίνακες συμβόλων καὶ συντηρήσεων χρησιμοποιουμένων εἰς τοὺς Ναυτικούς Χάρτας.

β) Ἀστρονομικῶν Ἐφημερίδων, νοοῦνται αἱ Ἀστρονομικαὶ Ἐφημερίδες τοῦ διανυομένου ἔτους.

γ) Ναυτιλιακῶν Ὁδηγιῶν (PILOTS), νοοῦνται αἱ τελευταίας ἐκδόσεως Ναυτιλιακαὶ ὁδηγίαι τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὑδρογραφικοῦ Γραφείου (H.O.) ἢ τῆς Ἀγγλικῆς Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας (H.D.) καὶ προκειμένου περὶ πλοίων ἐκτελούντων πλόας ἐσωτερικοῦ, τῆς Ἑλληνικῆς Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας/Υ.Υ.

δ) Φαροδείκτου, νοεῖται ὁ τελευταίας ἐκδόσεως Φαροδείκτης τοῦ H.O. ἢ H.D. καὶ προκειμένου περὶ πλοίων ἐκτε-

λούντων πλόας ἐσωτερικοῦ Ἑλληνικοῦ Φαροδείκτου τῆς Ὑπηρεσίας Φάρων».

«24. α) Ἀπαντα τὰ πλοῖα θὰ ἐφοδιάζονται διὰ εὐρετηρίου χαρτῶν ἀντιστοίχου τῆς χρησιμοποιουμένης εἰς τὸ πλοῖον ἐκδόσεως Χαρτῶν H.O. ἢ H.D. ἢ Υ.Υ. ἐξαιρουμένων τῶν πλοίων τῶν ἐκτελούντων τοπικούς καὶ περιορισμένης ἐκτάσεως πλόας. Οἱ Χάρται θὰ ἐντάσσονται εἰς χωριστοὺς φακέλλους (FOLIOS) ἐκάστου ἐξ αὐτῶν περιέχοντος τοὺς Χάρτας μιᾶς εὐρείας θαλασσίας περιοχῆς τῆς Ὑδρογείου, ἢ τῆς Ἑλλάδος προκειμένου περὶ πλοίων ἐκτελούντων πλόας ἐσωτερικοῦ. Οἱ φακέλλοι θὰ τοποθετώνται εἰς εἰδικὰ ἐρμάρια ἐντὸς τοῦ διαμερίσματος Χαρτῶν (CHART ROOM).

β) Ἀπαντα τὰ πλοῖα τὰ ἐκτελούντα πλόας ἐσωτερικοῦ θὰ ἐφοδιάζονται ἐπιπροσθέτως τῶν προβλεπομένων Χαρτῶν ἀναλόγως τῆς περιοχῆς πλοῦ καὶ δι' ἐνὸς γενικοῦ ναυτικοῦ χάρτου καλύπτοντος ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν θαλάσσιον χώρον.

γ) Ἀπαντα τὰ πλοῖα τὰ ὅποια ὑποχρεοῦνται νὰ φέρουν συσκευὴν φαντάρ θὰ ἐφοδιάζονται διὰ φύλλου ὑποτυπώσεως διὰ τὴν ὑποτύπωσιν τῶν στόχων Φαντάρ ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Κανονισμοῦ Ἀποφυγῆς Συγκρούσεων ἐν θαλάσσει ἢ ὁσάκις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Πλοιάρχου εἶναι τοῦτο ἀναγκαῖον. Τὰ Φύλλα Ὑποτυπώσεως ἐφ' ὧν ἐπελύθησαν τὰ προβλήματα ἀποφυγῆς συγκρούσεως εἰς περίπτωσιν συγκρούσεως τοῦ πλοίου διαφυλάσσονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Πλοιάρχου τιθέμενα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀνακριτικῆς Ἀρχῆς».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΚΙΩΡΗΣ